د اسلام لومړنی خلیفه،

جلیل القدر صحابي،

ابوبکر صدیق رضي الله عنه

مبارک سیرت

د خپرولو شمیره: .... (۱)

Ketabton.com

لیکوال : حبل الله (المتین)

کال : ۱۳۹۸ لمریز

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

کتاب پېژندنه:

نوم : ــــــــــــــــــــ د ابوبکر صدیق (رضي الله عنه) سیرت.

لیکوال او راټولوونکی: ـــــ حبل الله (المتین).

ژباړن : ــــــــــــــــــــ خپله لیکوال.

ټایپ : ــــــــــــــــــــ حبل الله (المتین)

ډیزاین او PDF : ــــــــــــ N. RASOOLI

کال: ــــــــــــــــــــ ۱۳۹۸ هجري لمریز

د خپرولو شمیره: ــــــــــــ (۱)

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

عنوان: .... صفحه
د حضرت ابوبکر صدیق رضي الله عنه د سیرت لمړئ برخه: .... (۱)
د حضرت ابوبکر صدیق رضي الله عنه اسلام: .... (۱)
د عبدالله بن عثمان یا ابوبکر رضي الله عنه د سیرت مبارک دوهمه برخه: .... (۲)
د أبوبکر الصدیق القاب: .... (۲)
اول لقب صدیق: .... (۲)
د ابوبکر رضي الله عنه دوهم لقب: .... (۳)
د أبوبکر الصدیق رضي الله عنه د سیرت مبارک دریمه برخه: .... (۴)
د ابوبکر رضي الله عنه دریم لقب عتیق دی: .... (۴)
د ابوبکر الصدیق رضي الله عنه د سیرت مبارک څلورمه برخه: .... (۵)
د ابوبکر رضي الله تجارت: .... (۵)
د ابوبکر صدیق رضي الله عنه د سیرت مبارک (۵) برخه: .... (۷)
ابوبکر الصدیق رضي الله عنه د سیرت مبارک شپږمه برخه: .... (۹)
د رسالت اولني قبلوونکې اوه کسان: .... (۹)
د ابوبکرالصدیق رضي الله عنه د سیرت مبارک (۷) برخه: .... (۱۱)
د أبوبکرالصدیق رضي الله عنه د سیرت مبارک (۸)برخه: .... (۱۲)
د أبوبکر بن ابو قحافۀ رضي الله عنهما د سیرت مبارک (۹) برخه: .... (۱۳)
د أبوبکر بن ابو قحافۀ رضي الله عنه د سیرت مبارک (۱۰) برخه: ....(۱۵)
د أبوبکر بن ابو قحافۀ رضي الله عنه د سیرت مبارک (۱۱) برخه: .... (۱۷)
د ابوبکر رضي الله عنه د سیرت مبارک (۱۲) برخه: ....(۱۹)
د أبوبکر رضي الله عنه د سیرت مبارک (۱۴) دیارلسمه برخه: ....(۲۰)
د ابوبکر رضي الله عنه د خلافت موضوع: ....(۲۰)
د أبوبکر رضي الله عنه د سیرت مبارک (۱۴) برخه: .... (۲۲)
د أبوبکر رضي الله عنه د سیرت مبارک پنځلسم برخه: .... (۲۲)
د ارتداد مهمه برخه: .... (۲۲)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ابوبکر صدیق رضي الله عنه د سیرت (۱) برخه.

د ابوبکر صدیق رضي الله عنه اسلام:

ابوبکر رضي الله عنه، اصلي نوم عبد الله، د پلار نوم ئي قحافه او د مور نوم ئي أم خیر ؤ.

ابوبکر رضي الله عنه له وړوکتوب څخه د رسول الله صلى الله علیه وسلم دوست ؤ؛ ډیر زیات غیرتمند، امانتدار، بهادر او رحم دله انسان وؤ، د تجارت کاروبار ئي کولو او نسب ئي هم د رسول الله صلی الله علیه وسلم سره څو پښته بعد یو ځای شوی دی، کله چې رسول الله صلى الله علیه وسلم په نبوت مبعوث شو نو اولنی دعوت ئي په نارینوؤ کې ابوبکر رضي الله عنه ته ورکړ، بې له تردیده ئې قبول کړ، او د اولني مسلمان اعزاز ئي حاصل کړ، کله چې د مسلمانانو تعداد ۳۹ تنو ته ورسید، نو ابوبکر رضي الله عنه رسول الله صلى الله علیه وسلم ته وفرمائل، چې غواړم خپل اسلام د خلکو منځ کې اعلان کړم، خو رسول الله صلى الله علیه وسلم منع کړ، چې څوک دې د دفاع طاقت نه لري تکلیف به درته ورسیږي، خو ابوبکر رضي الله عنه بیا بیا اسرار کولو، چې اخیر رسول الله صلى الله علیه وسلم ورته اجازه ورکړه او بیت الله شریف ته ئي تشریف یووړ او هلته ډیر زیات مشرکین ناست وه او ابوبکر رضي الله عنه ورته خطبه شروع کړه دا په اسلام کې اولنۍ خطبه وه، مشرکینو اول سر کې ورته ښه په غور غوږ نیولی ؤ، خو چې کله ابوبکر رضي الله عنه د اسلام را وړلو اعلان وکړ؛ نو عتبه ابن ربیعه چې د قریشو سردار ؤ د وهلو امر یې ورکړ؛ نو مشرکین لکه د کارغانو په شان ور باندې را ټول شول او ډیر زیات ئي وواهه تر څو چې بې هوښه شو نو هغوئ پریښود، دې وخت کې د ابوبکر رضي الله عنه قوم بنو تمیم خبر شول او هغوئ پورته کړ او خپل کور ته ئي ورسولو، کله چې د ده قوم د ده تشویش ناک حالت ولید او یقین ئي راغی چې د بچ کېدلو نه دی نو بیت الله شریف ته راغلل او اعلان ئي وکړ، که چېرې ابوبکر (رض) وفات شو مونږ به ئي بدله کې عتبة ابن ربیعه قتلوو (وژنو) څو وخته ئي همدا اعلان وکړ، خو چا جواب ورنه کړ، بیرته د ابوبکر رضي الله عنه کور ته راغلل چې د ده حالت وګوري، نو دې وخت کې ابوبکر رضي الله عنه لږ هوښ کې راغی نو اولنۍ پوښتنه ئي دا وه چې:

رسول الله صلى الله علیه وسلم څنګه دی؟

کله چې ئي قوم دا خبره وا وریده نو له ډیرې غصې پورته شول او ولاړل فقط د مره ئي د ده والدې ته وویل: ده ته د خوراک بندوبست وکړه، کله چې هغوئ ولاړل نو مور ئي ورته د خوړلو له پاره څه راوړل خو ده ئي له خوړلو انکار وکړ او مور ته ئي وویل: ما ته د رسول الله صلى الله علیه وسلم معلومات راوړه، مور ئي ورته وویل: زه څه خبره یم چې چېرې او څنګه دی؟ ابوبکر رضي الله عنه ورته وفرمائل: چې د عمر رضي الله عنه خور أم جمیل کره ورشه له هغې څخه پوښتنه وکړه، مور ئي د شپې أخیره برخه کې چې لارې او کوڅې له خلکو خالي شوې وې هلته ولاړله او ورته وئې وویل: ابوبکر رضي الله عنه د رسول الله صلى الله علیه وسلم معلومات غواړي، هغې ورته وویل: زه څه خبره یم چې هغه به چېرې او څنګه وي؟ خو که ماته اجازه وي زه به د ابوبکر رضي الله عنه لیدلو ته در سره ولاړه شم هغې دا خبره خوښه کړه او کور ته ئي له ځان سره را وستله، ابوبکر رضي الله عنه ترې د رسول الله صلی الله علیه وسلم پوښتنه وکړه:

(c) ketabton.com: The Digital Library

أم جميل ئې د مور طرف ته په سر اشاره وکړه چې مور دې أوري هغه مسلمانه نه ده ! ابوبكر رضي الله عنه ورته وويل: له هغې مه ډاريږه نو أم جميل ورته وفرمائل: هغه د أرقم په كور كې له نورو مسلمانانو سره دى ! نو ابوبكر رضي الله عنه قسم وكړ، چې تر هغې به هيڅ خوراك ځښاك ونه كړم چې ليدلى مې نه وي، نو د ابوبكر رضي الله عنه مور بلې شپې ته انتظار وكړ، تر څو لارې او كوڅې له خلكو خالي شوې، نو ابوبكر رضي الله عنه ئې له لاسه ونيو او د أرقم رضي الله عنه كور ته ئې بوتلو، نو سمدستي ئې رسول الله صلى الله عليه وسلم غيږ كې ونيولو او دواړو ډير زيات وژړل او ور سره ټولو نارينه او زنانه صحابو هم وژړل ، نو له دې وروسته ابوبكر رضي الله عنه رسول الله صلى الله عليه وسلم ته وفرمايل:

يا رسول الله صلى الله عليه وسلم زما مور شريفې ته دعا وكړه چې مسلمانه شي !

نو رسول الله صلى الله عليه وسلم اول دعا وكړه بيا ئې دعوت وركړ، چې هغې دعوت قبول كړ او مسلمانه شوه.

◊◊◊◊◊

د عبدالله بن عثمان يا ابوبكر صديق رضي الله عنه د سيرت مبارک (۲) برخه.

د أبوبكر الصديق القاب.

اول لقب صديق، كل چې رسول الله صلى الله عليه وسلم، معراج نه بيرته تشريف راوړ او خلكو ته ئې اظهار وكړ، بعضي كسان ابوبكر رضي الله عنه ته ورغلل چې ستاسې ملګرى خو وائې چې زه اسمانونو ته ختلى وم، عجيبه نه ده يوه شپه كې تلل او راتلل؟

نو ابوبكر رضي الله عنه ورته وفرمايل: كه هغه داسې ويلي وي زه يې تصديق كوم چې رښتيا دي، نو له دې وروسته په صديق مشهور شو بله وجه يې داده.

☜ انس رضي الله عنه فرمائي: چې رسول الله صلى الله عليه وسلم د صحابؤ (رضي الله عنهم) سره احد غره ته وختلو ابوبكر رضي الله عنه، عثمان رضي الله عنه او عمر رضي الله عنه ور سره وو، غر په خوځيدو (ښوريدو) شو.

رسول الله صلى الله عليه وسلم ورته وفرمايل، ودريږه تا باندې نبي صلى الله عليه وسلم، صديق رضي الله عنه او شهيدان ولاړ دي يعنې دغه درې واړه يې ياد كړل.

د دې لقب بل دليل.

☜ عبد الله ابن عمر رضي الله عنه فرمايي، چې موږ د يرموک غزوه وګټله نو مونږ هلته دا اهل كتابو كتابونه وموندل چې هغه كې يې د اخيري نبي صلى الله عليه وسلم سره د هغه ملګري نوم صديق ليكلى ؤ.

د صديق د نوم عموما بل فضيلت.

په قرآن كريم كې نبيانو پسې صديقين ذكر شوي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ابوبکر رضي الله عنه دوهم لقب.

صاحب: یعنې ملګری

د سورت التوبة ۴۰ آیات کې الله جل جلاله ورته صاحب ذکر کړی دی.

دا لقب به رسول الله صلی الله علیهه وسلم هم ډیر ذکر کولو.

☜ طلحه بن عمر رضي الله عنه فرمايي: چې مونږ رسول الله صلی الله علیه وسلم ته خوراک د نشتوالي شکایت وکړ!

نو رسول الله صلی الله علیه وسلم راته وفرمایل: په ما او ملګري مې تقریبا اتلس ورځې داسې راغلي چې غیر د تورشې میوې څخه بل خوراک مو نه دی موندلی.

د صاحب یعنې ملګري د لقب بل دلیل.

ابوهریره رضي الله عنه فرمايي: چې یو وار د ابوبکر رضي الله عنه او عمر رضي الله عنه تر منځ لفظي شخړه راغله او ابوبکر رضي الله عنه ورته کومه خبره وکړه خو بیا پښېمانه شو او معافي یې ترې وغوښته خو عمر رضي الله عنه ورته وویل، نه دی معاف کوم نو مونږ رسول الله صلی الله علیه وسلم سره ناست وؤ

چې ابوبکر رضي الله عنه لنګ تر پنډیو را پورته کړ او په منډه را روان دی.

نو رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمائل: ستاسې ملګري چا سره شخړه کړې ده.

نو چې کله راورسید ویې ویل:

یارسول الله صلی الله علیه وسلم ما سره عمر رضي الله عنه لفظي شخړه وکړه بیا ما ترې معافي وغوښته خو هغه معاف نه کړم، نو رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته وفرمایل، الله جل جلاله دې معاف کړه، دې وخت کې عمر رضي الله عنه پښېمانه شو او د معافۍ غوښتلو له پاره د ابوبکر رضي الله عنه کور ته ورغی هغوی ورته وویل: هغه رسول الله صلی الله علیه وسلم سره دی، نو په منډه راغی ، نو کله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم ولید مخ مبارک یې له غصې لکه انار سور شو.

کله چې عمر رضي الله عنه را ورسید ، نو د رسول الله صلی الله علیه وسلم مخې ته یې ګونډې ولګولې او ویې ویل:

یارسول الله قسم په خدای جل جلاله زه په غلطه وم، نو رسول الله صلی الله علیه وسلم دوه وارې وویل: تاسو زما ملګری ولی خفه کوئ تاسې زه شړلم ده ځای را کړ، تاسې وهلم، ده مې دفاع کوله، تاسې ولې ترې نه غلي کیږئ؟

بیا رسول الله صلی الله علیه وسلم دواړه سره پخلا کړل.

له دې نه د ابوبکر رضي الله عنه د دوه القابو ثبوت او لوړ مقام ثابت شو ، بل د یو بل د معاف کولو له پاره ترغیب دی که بل هم په غلطه وي معافي ترې وغواړي.

د ابوبکر رضي الله عنه د حبشې د سفر په نیت وتل او نورې مهمې زړه را ښکونکي پېښې هم راتلونکې دي*.

◊◊◊◊◊

* سیرت ابن هشام جلد اول باب خلفاءالراشدین

(c) ketabton.com: The Digital Library

د أبوبکر صدیق رضي الله عنه د سیرت مبارک (۳) برخه.

د ابوبکر صدیق رضي الله عنه دریم لقب عتیق دی.

د ابـوبکر رضـي الله عنـه یـو نـوم د جاهلیـت پـه زمانـه کـې هـم عتیــق ؤ خلکـو بـه د ده د ډیـرو خوبیـانو پـه وجـه ورتـه دا نـوم اخسـت، هغـوی تـرې دا معنـی اخیسـته چـې مـخ یـې د شـرم او عـار نـه پـه آمـان دی، خـو بیـا پـه اسلام کې هم ورته همدا نوم آخستل کیده.

☜ د عبـد الله ابـن زبیـر رضـي الله عنـه نـه روایـت دی: چـې رسـول الله صـلی الله علیـه وسـلم بـه ورتـه عتیـق وایه.

☜ د عایشـې رضـي الله عنهـا نـه روایـت دی: چـې رسـول الله صـلی الله علیـه وسـلم د صـحابو سـره زمـا د کـور پـه انگـړ کـې ناسـت ؤ او زه دننـه وم زمـا پـلار تشـریف راوړ، کلـه چـې را ښـکاره شـو؛ نـو رسـول الله صـلی الله علیـه وسـلم وفرمایـل: کـه تاسـې غـواړئ داسـې نفـر وگـورئ چـې د دوزخ نـه ازاد وي، نـو ابـوبکر رضي الله عنه دی، د عتیق کلمه یې ورته واخسته.

☜ حبیشـه رضـي الله عنـه فرمـایي: چـې رسـول الله صـلی الله علیـه وسـلم بـه ابـوبکر رضـي الله عنـه تـه ویـل: چې د عتیق او صدیق نوم الله جل جلاله درته غوره کړی دی.

کلـه چـې ابـوبکر رضـي الله عنـه د کفـارو د وهلـو نـه لـړ روغ شـو بیـا بـه بیـت الله شـریف تـه تللـو او هلتـه بـه یـې عبـادت کولـو، خـو د ده د تـلاوت او لمـونځ کـې دومـره خـوږوالی ؤ او ژړل بـه یـې چـې د مشـرکینو نارینـه او ښـځې بـه ورتـه ودریـدل او فکـر بـه ورتـه وړي وو، چـې دا دیـن حقیقـي دیـن دی، خـو د مشـرانو لـه ویـرې بـه چـپ وو، خـو مشـرکینو بـه ځوانـانو تـه ویـل: چـې مـه یـې پریـږدئ چـې عبـادت وکـړي نـو هماغـه ؤ چـې ابـوبکر رضـي الله عنـه رسـول الله صـلی الله علیـه وسـلم تـه وویـل: زه لـه دې وطـن بـل ځـای تـه ځـم دلتـه لـه عبـادت خوندونـه نـه شـم اخسـتی او رسـول الله صـلی الله علیـه وسـلم ورتـه حبشـې تـه د تللـو اجـازه ورکـړه، نـو پـه همـدې نیـت لـه کـوره ووتلـو، لاره کـې یـو قـوم بانـدې تیریـده چـې (بـرک غمـاد) علاقـه وه د هغـه قـوم مشر ابن الدغنة ورته په مخه ورغی، او از یې ور باندې وکړ: ابوبکر (رضي الله عنه) چیرته پخیر؟

ابوبکر رضي الله عنه ورته په غمجن اواز باندی وویل: خپل قوم له مکې را وشړلم.

ابن الدغنة وویل: ستا قوم هغه څوک را شړي چې د غریب سره مرسته کوي؟

کونـډې او یتیمـان پـالي، مظلـوم لـه ظـالم ژغـوري، درواغ نـه وایـې، د ښـه نسـب خاونـد دی، نـه دا نـه شـي کیـدای راځـه بیرتـه واپـس شـه زه امـن درکـوم او لـه لاس یـې ونیویلـو، بیرتـه مکـې تـه راغلـل. لـومړی ابـن الدغنـة بیـت الله شـریف کـې اعـلان وکـړ: چـې مـا ابـوبکر رضـي الله عنـه پـه امـن کـړی، بیـا د مکـې د سرسـختو مشـرکینو پـه کورونـو وگرځیـدو، ټـول یـې خبـر کـړل چـې کـه هـر چـا ابـوبکر رضـي الله عنـه تـه نقصـان ورسـولو خیـر یـې نشـته، ټولـو د هغـه خبـره ومنلـه خـو یـو شـرط یـې کیښـود چـې حـرم شـریف کـې بـه عبـادت نـه کـوي کـور کـې بـه خپـل لمـونځ او تـلاوت کـوي، نـو ابـن الدغنـة ابـوبکر رضـي الله عنـه تـه وویـل، همدا سـې وکـړه نـو ابـوبکر رضـي الله عنـه د خپـل کـور پـه سـاحه کـې وړوکـی مسـجد ځـان تـه جـوړ کـړ، هلتـه بـه یـې عبـادت کولـو، خـو دومـره ښـکلي اواز بانـدې بـه یـې تـلاوت کولـو چـې ډیـر مشـرکین بـه یـې لیـدو تـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ودریدل او ویل به یې: والله چې دغه دین حق دی؛ خو له ویرې یې اظهار نه شو کولای، اخیر مشرکینو ته دا کار سخت تمام شو چې که همدا سې ډلې ډلې خلک د ده تلاوت اوریدو ته ودریږي؛ نو شاید ټول اسلام قبول کړي، نو ابن الدغنة ته ورغلل چې ته ورته ووایه چې یو چیرې پټ ځای کې عبادت وکړي نږدې ده چې د ټولې مکې خلک خراب کړي زمونږ خلکو خپل کارونه پریښې دي د ده لیدلو ته ولاړ وي، نو ابن الدغنة راغی ورته یې وویل: یا ابوبکره (رضي الله عنه) یا خو ته خپل عبادت چیرته پټ کوه یا زه درنه خپل امن بیرته اخلم چې دوی هر کار در سره وکړ، نو کوي به یې.

ابوبکر رضي الله عنه ورته وفرمایل، ته دی خپل امن بیرته واخله زه فقط د خپل رب جل جلاله نه امن غواړم زه عبادت نه شم پریښودای، نو هغه ترې خپل امن بیرته وخست او ابوبکر رضي الله عنه بیا تکلیفونه گالل په ځان ومنل.

ابوبکر رضي الله عنه فرمایي: ما جاهلیت کې هم شراب نه دي چښلي، د بتانو عبادت مې نه دی کړی، زنا، سود او دوکه مې نه ده کړې ، درواغ مې نه دي ویلي.

فرمایي: چې یوه ورځ د جاهلیت په وخت کې پلار راته وویل: چې فلاني بتخانې ته مې ورسوه، هغه رونډ ؤ ما ډیرې بهانې ورته وکړې؛ خو هغه مجبور کړم کله چې مې بوتلو نو هغه په خپل کار مشغول شو زه یو غټ بت ته ورغلم ورته مې وویل، وږی یم د خوراک له پاره کوم څه راکړه خو جواب یې را نه کړ، بیا مې ترې جامې وغوښتلې چې جواب یې را نه کړ، نو یوه غټه تیږه (ډبره) باندې مې په دې مخ وویشتلو او بل (پړ) مخ را پریوتلو ، نو فرمایي ما چې د شام د تجارت سفر کې کوم خوب لیدلی ؤ ډیر په بې صبرئ سره د هغه رښتیا کیدو ته په تمه وم.

د شام سفر او دا سې نورې زړه راښکونکې پیښې مه هیروئ.

◊◊◊◊◊

د ابوبکر صدیق رضي الله عنه د سیرت مبارک (۴) برخه.

د ابوبکر صدیق رضي الله تجارت

☜ ابوبکر رضي الله عنه د اسلام نه وړاندې هم تجارت کولو د بعثت په کال د تجارت له پاره شام ته تللی وو، هلته یې خوب ولید ، چې سپوږمۍ له خپل ځایه را روانه شوه او ټوټه ټوټه شوه او د مکې والا په کورونو باندې را پریوته او ټوټې یې بیرته سره یو ځای شوې او بیرته خپل مکان ته ولاړه، خو یوه برخه چې د ده په کور را پریوتې وه پاته شوه نو د خوبه را پورته شو او زیات تشویش کې شو، چې کومه پیښه نه وي شوي او زما کور ته کوم نقصان ونه رسیږي، همدې حالت کې هغه راهب یا د یهودو عالم ور په یاد شو چې هلته ؤ په بیړه هغه ته ورغی او خوب یې ورته تیر کړ، د خوب په اوریدلو سره د راهب مخ باندې د زیاتې خوشحالئ اثرات را ښکاره شول او ورته یې وویل: ته له کوم ځایه راغلی یې؟

ابوبکر رضي الله عنه ورته وویل: له مکې څخه !

راهب په نسب څوک یې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ابوبکر رضي الله عنه وويل: بنو عبد مناف !
راهب په قوم څوک یې؟
ابوبکر رضي الله عنه قریش !
راهب ورته وویل: تاسو کې اخیري رسول صلی الله علیه وسلم، همدا اوس مبعوث کیدونکی دی او هغه سپوږمۍ همدا ده او ته به یې وزیر یې پام کوه د هغه ملګرتیا کې سستي ونه کړې !

کومه ټکره چې ستا کور کې پاتې شوې ده، هغه اسلام دی، پس له دې ابوبکر رضي الله عنه خپل سفر را لنډ کړ او په ډیره ناقرارئ را روان شو او دی (رضي الله عنه) سوچونو (فکرونو) اخستی وو، دا نبي صلی الله علیه وسلم به څوک وي؟ کوم سردار به وي؟
نه نه سردار یا قومي مشر نه شي کیدای، هغوئ خو د بتانو عبادت کوي، سلګونه کلونه یې یو تر بل دښمنئ تازه ساتلې، دا سې خلک د الله جل جلاله رسول نه شي کیدای هغوئ خو لورګانې (لونې) ژوندئ ښخوي، مالدار یې په غریب ظلمونه کوي، درواغ وایې شراب خواره دي، نه نه داسې خلک نبي صلی الله علیه وسلم کیدای نه شي بیا یې فکر وکړ، چې په ځوانانو کې به نبي پیدا شي؟
خو ځوانانو کې به داسې وړ شخص کوم یو وي؟
همدې فکرونو کې د مکې اطرافو ته را ورسید او داسې یې محسوس کړل چې ضرور کومه پیښه شوې ده، ایا کوم مشر به مړ شوی وي؟ ټول خلک پریشانه ښکاري یا ربه خیر کړې، تر ټولو لومړی ابوجهل ملعون مخ ته ورمنډه کړه ورته یې وویل: عتیقة خبر نه یې؟
ابوبکر رضي الله عنه له څه شي نه؟
ابوجهل ! هغه ستا د وړوکوالي یتیم ملګري، خو نوې نوې خبرې شروع کړې،
ابوبکر رضي الله عنه کوم یو یادوې؟ ژر کوه خبره خلاصوه:
ابوجهل ملعون هغه د عبدالله زوی یادوم !
یو دم د ابوبکر رضي الله عنه هغه خوب را یاد شو.
ابوبکر رضي الله عنه وایه څه یې ویلي دي؟ ابوجهل ! هغه وایې ماته جبرائیل (ع) وحې راوړې زه تاسو ته نبي صلی الله علیه وسلم را لیږل شوی یم:
ابوبکر رضي الله عنه نو تا له هغه شخه په دې څلویښتو کلونو کې کوم درواغ خبره اوریدلې؟
ایا مونږ کې په آمین مشهور نه دی؟
ابوجهل: هو آمین خو دی خو داسې نا اشنا خبرې کوي وایې د بتانو عبادت پریږدئ نو مونږ دا کار کولای شو؟
ابوبکر رضي الله عنه ښه مخه مې پریږده چې کور ته ولاړ شم.
ابوجهل: نو ته پکې څه وایې؟
ابوبکر رضي الله عنه: پریږده چې کور ته ولاړ شم•.

•حکایة الصحابة جلد اول، سیرت ابن هشام جلد دوهم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ابوبکر صديق رضي الله عنه د سيرت مبارک (۵) برخه.

ابوبکر رضي الله عنه چې کله له ابوجهل څخه رخصت شو نو خپله سورلۍ يې په ډيره تيزۍ سره خپل کور طرف ته روانه کړه د مکې ماشومانو مخکې ترينه منډې کړې او وړوکې عائشه رضي الله عنها او پيغله اسماء رضي الله عنها يې د پلار په راتگ خبرې کړې هغوئ دواړه ورته استقبال ته راوتلې وې، له خوشحالۍ په جامو کې نه ځايدې.

دې وخت کې ابوبکر رضي الله عنه ورته را ورسيد، دواړه يې ښکل کړې او کور ته دننه شو، اسماء رضي الله عنها د سورلۍ مهار ونيولو، چې سامان ترې را کښته کړي او کوچنۍ عائشې رضي الله عنها چغې کړلې بابا بابا ته ته خبر يې؟

ابوبکر رضي الله عنه: له کوم شي لور جانې؟

عائشه رضي الله عنها هغه ستا ملگری يادوم! هغه آمين (يعنې امانتدار او رېښتونی) يادوم.

ابوبکر رضي الله عنه هو هو لورې زه خبر يم: ښه نو ته چا خبر کړلې؟

ابوبکر رضي الله عنه: هغه ابوجهل لعنتي خبر کړی يم.

دې وخت کې يې کورودانه (ميرمن) ورته راغله سترې مه شې يې ورسره وکړه او سمدستي د والدينو طرف ته ورغی پلار يې نابينا ؤ د دواړو سره يې سترې مه شې وکړه او اسماء رضي الله عنها ته يې اواز وکړ، لورې ماته پاکې جامې او اوبه ژر تيارې کړه چې ولامبم يو چيرې روان يم بيړه (تلوار) مې دی.

اسماء رضي الله عنها: ښه پلاره دا دی اوس يې راوړم لږ صبر وکړه، بي بي أم رومان رضي الله عنها ورته وويل: ولې خير خو دی؟ اوس راغلې لږ دمه شه، څه وخوره ولاړ به شې.

ابوبکر رضي الله عنه: نه نه زه خوراک نه کوم بيړه (تلوار) مې دی کومه خبره نه شته. هغه د بني هاشم اولاد ته ورځم چې آمين (محمد صلی الله عليه وسلم) وگورم انديښنه مې ده، دې وخت کې اسماء رضي الله عنها اوبه او جامې راوړلې غسل يې وکړ او د کوره په تيزۍ سره راووتلو او د رسول الله صلی الله عليه وسلم کور ته ورغی، يو خوا ته ودريدی اواز يې وکړ، ای د بنو هاشم خاندانه محمد صلی الله عليه وسلم کور کې شته؟

رسول الله صلی الله عليه وسلم، چې ډير خپه او پريشانه کور کې ناست ؤ ځکه د خپل کور فقط يو څو تنو نه، ماسوا چا يې دعوت نه ؤ منلی، نو د ابوبکر رضي الله عنه اواز باندې يې مخ لکه د گلابو وغوړيد، خپل غلام زيد رضي الله عنه ته يې وويل: ماته د عتيق يعنې ابوبکر رضي الله عنه اواز ښکاري ورشه که ابوبکر رضي الله عنه وي دننه يې راوله.

زيد رضي الله عنه چې کله ابوبکر رضي الله عنه را دننه کړ او رسول الله صلی الله عليه وسلم د هغه نوراني مخ يې مسکی وليدی خوشحالي يې نوره هم زياته شوه سترې مه شې يې ور سره وکړه او ابوبکر رضي الله عنه مخامخ ورته کښيناست او ورته ويې وويل: تر ټولو اول راته ستا د بعثت خبره وکړه چې ډيره مې ورته تلوسه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رسول الله صلی الله علیه و سلم ورته قصه دا سې شروع کړه:

☜ چې زه به له خلکو پټ د غه مخامخ غره کې غار حراء ته تلم او هلته به مې عبادت کولو، خو دا وار مې چې عبادت شروع کړ، یوه ملائکه راته راغله او ماته یې وویل: ته الله جل جلاله خپل امت ته نبي را لیږلی یې ورشه هغوئ توحید ته راوبله او ماته یې وویل: چې ولوله ما ورته وویل: زه خو لوستل نه شم کولای امي یم، نو هغه زه غیږ کې ونیولم او بیا ئې راته وویل: چې ولوله دا وار یې راته سورت العلق تلاوت کړ، ما هم ولوست؛ بیا هغه را څخه ولاړه، زه کور ته راغلم ډار شوی وم خدیجې رضي الله عنها ته مې وویل: پټ مې کړه یخني مې کیږي او پوره قصه مې ورته وکړه. هغې تسلي راکړه او ورقه بن نوفل عالم ته ورغله هغه یې تره وه، هغه نه یې پوښتنه وکړه: هغه ورته ویلي وو، دا هم هغه ناموس یا ملائکه ده چې نورو انبیاؤ ته ورتلله او ورته ویلي یې وو، چې ستا خاوند نبي شوی دی خو کاش چې زما طاقت وای چې کومک مې ور سره کړی وای.

نو ابوبکر رضي الله عنه فرمايي: کله چې مې دغه خبرې واوریدلې سمدستي مې د شهادت کلمه وویله او ور پورته شوم د ده مبارک مخ، تندی او سترګی مې ښکل کړې او کلک مې غیږ کې ونیولو، بیا مې لاس باندې ور سره د کلکې همکارئ بیعت وکړ او له دې وروسته ما خپل خوب او شام د راهب تعبیر ورته وواېه چې ډیر زیات ور باندې خوشحاله شو.

نو له دې وروسته رسول الله صلی الله علیه و سلم په ښکاره بیت الله شریف کې لمونځ کولو اراده وکړه.

☜ عمر ابن العاص رضي الله عنه فرمايي: چې ما د ابوبکر رضي الله عنه بهادري او همت هغه وخت ولید، چې رسول الله صلی الله علیه و سلم بیت الله شریف کې په لمونځ ودرید او د مشرکینو سرسخت مشر عقبة ابن معیط راغی او د رسول الله صلی الله علیه و سلم غاړه مبارکه کې یې ځادر وا چولو او په ډیره سختئ یې را کش کړ، هیڅ د مشرکینو له ویرې همت نه شو کولای چې ترې خلاص یې کړي، خو ابوبکر رضي الله عنه په منډه ورغی او د عقبة ابن معیط ګردن ته یې لاس وا چولو او دومره سخت ټک یې ورکړ، چې رسول الله صلی الله علیه و سلم یې ترې خلاص کړ او د مسلمانانو په بې وسئ یې په چغو چغو ژړل او دا سې یې ویل:

ای: ظالمانو محمد صلی الله علیه و سلم، کومه ګناه کړې ده؟ چې تاسې دومره ظلم ور باندې کوئ دا خو تاسو له دروا غو، دوکې، شرک او ظلم څخه منع کوي تاسو چې ژوندئ لورګانې (لونې) په مځکه کې ښخوئ له هغه مو منع کوي، دا خو تاسو نه مشرتوب، مال او دولت نه غواړي، ستاسې د لورګانو (لوڼو) نکاح ته په تمع نه دی، دا خو تاسې د جهالت نه روښنايي ته راولي، تاسو ته وايي چې یو له بله هغه د سلګونو کلونو دښمنئ ختمې کړئ، د بتانو عبادت پریږدئ چې نه خیر درته رسولای شي او نه شر، نو له دې وروسته یې رسول الله صلی الله علیه و سلم کور ته راوست.

☜ عمر ابن العاص رضي الله عنه فرمايي: زما تر ټولو بده خاطره همدا ده چې ما رسول الله صلی الله علیه و سلم د بچ کیدلو کوښښ ونه کړای شو.

راتلونکي کې د ابوبکر رضي الله عنه د بلال رضي الله عنه ازادول او نور په زړه پورې حالات را سره اوسی.

◊◊◊◊◊

(c) ketabton.com: The Digital Library

ابوبکر صدیق رضي الله عنه د سیرت مبارک (۶) برخه.

د رسالت اولني قبلوونکې اوه کسان:

① ابو بکر رضي الله عنه

② عمار رضي الله عنه

③ مور يې سمية رضي الله عنها

④ پلار يې ياسر رضي الله عنه

⑤ صهيب رضي الله عنه

⑥ بلال رضي الله عنه

⑦ او مقداد رضي الله عنه

ابوبکر رضي الله عنه فرمايي: زما قوم زه لږ له تکليفونو څخه منع کولم او رسول الله صلی الله عليه وسلم، خپل تره ابو طالب ترينه دفاع کوله، خو د دغه نورو مدافعين او خپلوان نه وه، نو ځکه يې ډير زيات تکليفونه ګالل کله چې بلال رضي الله عنه مسلمان شو، نو بلال رضي الله عنه د سرسخته کافر مشر امية ابن خلف غلام ؤ هغه به تري جامې وکښلې او بربنډه (لڅ) به په شا په سرو شګو کې واچولو او غټې غټې تيږې (ډبرې) به يې ور باندې کيښودلې، لاسونه به يې شاته ورتړلي وو او ماشومانو ته به يې ويل، له پاسه ورباندې ګرځئ او ورته ويل به يې، چې ووايه خدايان مې لات، منات، او عزي دي، خو بلال رضي الله عنه به اَحَدْ اَحَدْ چغې وهلې بيا به يې هلکانو ته وويل: چې غاړه کې پړی ورته واچوئ او د مکې لارو کې يې راوګرځوئ، تر هغه چې له توحيده انکاري شي او همداسې به ورسره کيدل، خو بلال رضي الله عنه به اَحَدْ اَحَدْ چغې وهلې،

آخير رسول الله ﷺ ابوبکر رضي الله عنه ته وويل: چې بلال رضي الله عنه ډير په تکليف کې دی له دې مشرکينو خلاصول غواړي.

نو ابوبکر رضي الله عنه پوه شو چې د رسول الله ﷺ مطلب د هغه ازادول دي، نو کور ته ولاړ او کور کې يې يو رطل چې د کيلو نه لږ کم دی سره زر را واخستل او امية ابن خلف ته ورغی او ورته يې و ويل: ته دا مسکين ولې په غذابوې؟ زه يې بدل کې که هر شی غواړې درکوم:

زما سره يو تور غلام دی چې د بلال رضي الله عنه نه تکړه او صحتمند دی او هغه هم ستا په دين دی هغه به درکړم که اشرفۍ غواړې، اشرفۍ به درکړم هغوئ ومنله.

يو روايت کې دي، چې غلام يې ورکړ، بل روايت دی، چې اشرفۍ يې ورکړې، بل روايت دی، چې دواړه يې ورکړل او بلال رضي الله عنه يې ازاد کړ.

کله چې هغه کافر نه بلال رضي الله عنه ازاد شو؛ نو ابوبکر رضي الله عنه ته يې وويل: زما دې په لات، منات او عزي قسم وي که تا زما نه بلال رضي الله عنه د يوې قجورې دانه باندې غوښتی وای ما به در کړی وای، نو ابوبکر رضي الله عنه ورته وويل، زما دې په خپل رب ﷻ باندې قسم وي: که تا زما ټوله شتمنئ باندې را کولای هم ما به درنه آخستی، تا ته د ده قيمت څه معلوم دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ابوبکر رضي الله عنه چې کله بلال رضي الله عنه ازاد کړ؛ نو بلال رضي الله عنه بیا له رسول الله ﷺ څخه نه جدا کیده، چې څومره غزاګانې شوي دي بلال رضي الله عنه ټولو کې د یو بهادر سپاهي په شان خپله توره چلوله؛ خو د خوند وخت د بدر غزا وه، چې امیة ابن خلف زخمي پروت ؤ او بلال رضي الله عنه یې په سینه ناست ؤ او ورته ویل به یې:

☜ تا چې ماته ویل: خدای ﷻ ته دې ووایه چې تا را څخه خلاص کړي اوس دې ته هغه لات او منات را وغواړه چې تا بچ کړي.

رسول الله ﷺ فرمایي: چې دنیا کې څلور سیدان دي،

☚ اول زه د عربو،

☚ دوهم بلال رضي الله عنه د حبشو،

☚ دریم صهیب رومي رضي الله عنه د روم د خلکو،

☚ څلورم سلمان فارسي رضي الله عنه د فارسیانو.

کله چې د مسلمانانو تعداد ۳۸ یا ۳۹ ته ورسید، نو رسول الله ﷺ خپل کور کې اول وار په جماعت لمونځ وکړ، چې بلال رضي الله عنه هم ور سره ؤ، نو بلال رضي الله عنه د رسول الله ﷺ اولنی مؤذن هم دی، پاک خدای ﷻ ډیر ښکلی اواز ورکړی ؤ او بلال رضي الله عنه کله هم تهجد نه قضاء کول، چې کله به مسجد ته را روان ؤ رسول الله ﷺ به یې د پښو اواز پیژندو، کله چې رسول الله ﷺ معراج ته ولاړ، نو هلته یې هم د جنتونو دروازه کې د بلال رضي الله عنه د پښو اواز واورید، کله چې له معراج څخه بیرته را وګرځیده، نو بلال رضي الله عنه نه یې پوښتنه وکړه چې ته ماته ووایه چې ته کوم داسې غوره کار کوې چې ما ستا د پښو آواز د جنت دروازه کې وا ورید؟ بلال رضي الله عنه ورته وویل: نور نه پوهیږم؛ خو چې کله هم اودس مات کړم بیا نوی اودس کوم، بې اودسه نه ګرځم او بیا له اوداسه وروسته خامخا دوه رکعته تحیة الوضوء لمونځ کوم، نو رسول الله ﷺ ورته وویل: بس همدا سبب دی چې ته د دومره لوړې درجې خاوند شوی یې.

بلال رضي الله عنه د عمر رضي الله عنه د خلافت تر وخته مکه کې ؤ بیا عمر رضي الله عنه ورته اجازه ورکړه، شام ته ولاړ او هلته یې ډیر فتوحات نصیب شول، هم هلته شهید شو او هم هلته دفن شوی دی.

را تلونکې برخه کې د ابوبکر رضي الله عنه د پلار ابو قحافه رضي الله عنه مسلمان کیدل او د ابوبکر رضي الله عنه نور فضائل را سره اوسئ

◊◊◊◊◊

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ابوبکر صدیق رضي الله عنه د سیرت مبارک (۷) برخه.

د ابوبکر رضي الله عنه بهتري او لوړې درجې دا دي، چې تر ټولو لومړی مسلمانیدل، تر ټولو به د رسول الله ﷺ په امتیانو کې اول جنت ته ننوځي.

رسول الله ﷺ فرمايي: تر ټولو لومړی به زما په امتیانو کې ابوبکر رضي الله عنه جنت ته ننوځي.

او د عشره مبشره یعنې هغه لس تنه صحابه چې د جنت خوشخبري ورکول شوې ده هغوئ کې یې لومړی نوم ذکر شوی دی.

ابوبکر رضي الله عنه په رسول الله ﷺ دومره مئین ؤ چې د هیچا پرواه یې نه کوله، یوه ورځ یې والد ابوقحافه چې لا مسلمان شوی نه ؤ د رسول الله ﷺ په باره کې لږ نامناسب الفاظ استعمال کړل، چې دا یې دیکه یې ورکړه، چې وغورځید، بیا یې رسول الله ﷺ ته دا خبره ذکر کړه چې رسول الله ﷺ ور باندې خفه شو، چې ولې دې دا سې کار کړی دی؟ د ابوبکر رضي الله عنه مشر زوی عبدالرحمن رضي الله عنه فرمايي، چې ما خپل پلار ابوبکر رضي الله عنه ته وویل، چې زه لا مسلمان شوی نه وم او د مکې مشرکینو سره د رسول الله ﷺ مقابلې ته راغلی وم، چې ته د بدر غزا کې زما توري ته برابر شوی وې؛ خو د پلاروالي احترام مې وکړ، ومې نه وهلې نو؛ زما والد ابوبکر رضي الله عنه راته وویل: زما دې په رب ﷻ قسم وي که ته ماته په نظر راغلی وای چې د کافرانو له لوري جنګیږې ما به له تانه سر پرې کړی وای زه د اسلام په باره کې د هیچا پروا نه کوم.

☚ عمر رضي الله عنه فرمايي: چې یوازې ابوبکر رضي الله عنه زما د ټول خاندان نه غوره دی.

☚ عمر ابن العاص رضي الله عنه فرمايي: چې ما د رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه پوښتنه وکړه، څوک ډېر در باندې ګران دی؟

نو رسول الله ﷺ وویل: عائشه رضي الله عنها ! ما وویل: نه نارینه یادوم ! نو راته وې فرمایل: د هغې پلار ابوبکر رضي الله عنه.

ابو هریره رضي الله عنه فرمايي: چې رسول الله ﷺ د صحابه کرامو څخه پوښتنه وکړه: چې چا نن روژه نیولې ده ؟ ابوبکر رضي الله عنه وویل: ما ! بیا یې وفرمایل: چې چا نن جنازه کړې ده؟ ابوبکر رضي الله عنه وویل: ما ! بیا یې وفرمائل: چې چا نن مسکین ته خوراک ورکړی دی؟ ابوبکر رضي الله عنه وویل: ما ! بیا یې وویل: چې چا نن د مریض پوښتنه کړې ده؟ ابوبکر رضي الله عنه وویل: چې ما ! نو رسول الله ﷺ وفرمایل: چې چا ته دغه خوبیانې جمع شي هغه جنتي دی !

☚ عمر رضي الله عنه فرمايي: ما د ابوبکر رضي الله عنه د خلافت په وخت کې وغوښتل چې د شپې د خلکو تکالیف معلوم کړم بیا خلیفه پرې خبر کړم؛ نو د شپې راووتلم یوه نابینا بوډۍ زنانه وه د هغې کوم خپلوان نه وه؛ نو ګاونډیانو به یې خدمت کولو، نو زه د هغې کور ته ورغلم ګورم چې هر کار په بهترینه طریقه شوی دی او هغې ته خواړه هم پاخه شوي وو او ورکول شوي وو، نو بله شپه لږ وختې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورغلم خو بیا هم د هغې خدمت چا کړی ؤ، اخیر مې فیصله وکړه چې دغه کس معلوم کړم، نو ډیر وختي د هغې د کور سره نږدې پټ شوم کله چې د شپې د خلکو تګ را تګ ختم شو نو ګورم چې خلیفه ابوبکر رضي الله عنه راغی او د هغې په خدمت لګیا شو، نو ما وویل: عمره ! ته به کله هم د ده درجې ته ونه رسیږې، بیا عمر رضي الله عنه فرمایي: چې یو وار رسول الله ﷺ د صدقاتو غوښتنه وکړه: د یوې غزا له پاره تیاري کیدله، نو زړه کې مې وویل: چې نن به خامخا د ابوبکر رضي الله عنه نه وړاندې کیږم او خپله نیمه شتمني مې راوړله؛ خوهلته ابوبکر رضي الله عنه ټوله شتمني راوړې وه؛ نو رسول الله ﷺ تري پوښتنه وکړه چې کور کې دې څه شی پریښي دي؟ ابوبکر رضي الله عنه ورته وویل: چې بس الله ﷻ او رسول الله ﷺ مې ورته پریښي دي ! نو عمر رضي الله عنه فرمايي: هلته هم ابوبکر رضي الله عنه را نه نومره وړې وه.

☚ اسماء رضي الله عنها فرمايي: چې کله مې والد ابوبکر رضي الله عنه د رسول الله ﷺ سره هجرت کولو ټولې ۲۰۰۰ زره اشرفۍ کور کې وې ټولې یې واخستلې نو نیکه مې (ابو قحافه) کور ته راغی هغه نابینا ؤ راته یې وویل: چې ابوبکر (رضي الله عنه) به تاسو نه ټول مال وړی وي؟ ما ته د هغه مینه د خپل دوست سره معلومه ده.

☚ اسماء رضي الله عنها فرمايي: چې ما ژر ژر واړه واړه کاڼي یا تیږې د کوټې کونج کې جمع کړلې او کپړه یا د ټوکر یوه برخه مې سربیره وربا ندې واچوله او د هغه لاس مې وربا ندې کیښود، چې ګوره دا روپۍ یې پریښي دي چې د ده تسلي وشي، خو کور کې هیڅ نه وه.

◊◊◊◊◊

د أبوبکرصدیق رضي الله عنه د سیرت مبارک (۸)برخه.

لکه څرنګه چې ذکر شوي دي چې أبوبکر الصدیق رضي الله عنه اول ځل د هجرت په نیت کوښښ کړی وو، بیا د برک غماد علاقې یو مشر ابن الدغنة بیرته را کرځولی ؤ، یو ځل بیا یې رسول الله صلی الله علیه وسلّم ته وویل: چې یارسول الله صلی الله علیه وسلّم ماته د هجرت اجازه وکړه خو داځل رسول الله صلی الله علیه وسلّم ورته وفرمایل: صبر وکړه کیدای شي ملګري دي پیدا شي خو کله چې الله جل جلاله رسول الله صلي الله وسلّم ته د هجرت أمر وکړ، د غرمې وخت ؤ چې د أبوبکر رضي الله عنه کور ته ورغی ورته یې وویل: کور کې چې څوک وي له دې ځایه یې لیرې وباسه چې خصوصي خبره درسره لرم؛ نو أبوبکر الصّدیق رضي الله عنه ورته وویل: یارسول الله ﷺ دا یوه ستا بي بي عایشه رضي الله عنها ده دا نور زما اهل او اولاد دی د خطرې امکان نشته، نو رسول الله ﷺ ورته وفرمایل: چې ماته د هجرت أمر شوی دی نو أبوبکر رضي الله عنه ورته وویل: یارسول الله ﷺ زه درسره یم یوا ځې دې نه پریږدم بیا یې عایشې رضي الله عنها او أسماء رضي الله عنها ته وویل: ژر کوی د سفر له پاره اوښان او خوراکي شیان تیار کړئ. هغوئ ژر ژر هر څه برابر کړل او بیګاه ته د شپې دواړه ووتل.

رسول الله ﷺ په خپله بستره علي رضي الله عنه بن ابي طالب پرې ایستلی وو، چې صبا ته د خلکو امانتونه ورو سپاري ځکه چې مسلمانانو او کافرانو به د امانت ساتلو له پاره شیان او نقد درهم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکـول او زیـات امانتـدار ؤ او همدغـه شـپه ټولـو مشـرکینو ټـول تکـړه ځوانـان را غونـډ کـړل د پروګـرام مطـابق یـې وسـله ورکړلـه او د رسـول الله ﷺ کـور یـې محاصـره کـړ، کلـه چـې رسـول الله ﷺ لـه کـوره راووت دعـاء یـې وکـړه او ټولـو ورتـه کتـل سـترګو یـې کـار نـه کولـو او رسـول الله ﷺ أبـوبکر رضـي الله عنـه سـره یـو ځـای او د غـار ثـور طـرف تـه ولاړل او هلتـه غـار کـې کېنیناسـتل، کلـه چـې صـبا شـو او رڼـا خپـره شـوه نـو ورتـه معلومـه شـوه چـې پـه بسـتره علـي رضـي الله عنـه ویـده ؤ او رسـول الله ﷺ هجـرت کـړی، نـو هغـوئ ټـول ور پسـې پـه آسـونو او اوښـانو ووتـل ټـولې لارې یـې ولټـولې؛ خـو هیڅـا تـه یـې درک ونـه لګیـد تـر هغـې چـې د غـار ثـور پـه طـرف هـم ولاړل هلتـه کـوترو هګـۍ واچـولې او پـه هماغـه ځـای کېنیناسـتلې او غڼـې د غـار پـه خولـه جالونـه جـوړ کـړل تـر څـو مشـرکینو تـه معلومـه شـي چـې دننـه څـوک نشـته کـه څـوک وای نـو د غڼـې جالونـه او کـوترې هګـۍ بـه خرابـې شـوې وای، کلـه چـې مشـرکین پـه دغـه ځـای تیریـدل او خبـرې یـې ابوبکر رضي الله عنه واوریدلې نو ابوبکر رضي الله عنه وویل:

یارسـول الله ﷺ کـه دوئ خپلـو پښـو تـه وګـوري نـو مـونږ ورتـه ښـکارو، نـو رسـول الله ﷺ ورتـه وویـل: مـه غمجـن کیـږه مـونږ دوا ړو سـره الله جـل جلالـه دی یعنـې الله جـل جلالـه زمـونږ سـاتنه کـوي، یـا ابـوبکره رضي الله عنه ته د هغه دوه کسانو په هکله څه فکر کوې چې دریم ورسره الله جل جلاله دی

{لَـا تَحْـزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَـا} مشـرکینو ونـه لیـدل درې ورځـې هلتـه غـار کـې پـاتې شـول تـر هغـې چـې مشـرکین ټـول ناامیـده بیرتـه مکـې مکرمـې تـه سـتانه شـول، درې ورځـې بـه ورتـه د شـپې عبـد الله بـن ابـي بکـر رضـي الله عنـه او د ابـوبکر رضـي الله عنـه غـلام خـوراک وروړلـو، بیـا دوئ لـه غـار ثـور ووتـل او مـدینې منـورې ته روان شول،

لاره کې د أم معبد رضي الله عنه د وچې میږې شیدې رالوشل څنګه وشول*؟

◊◊◊◊◊

د أبوبکر صدیق بن ابو قحافۀ رضي الله عنه د سیرت مبارک (۹) برخه.

موضـوع د أبـوبکر رضـي الله عنـه مـار چیچـل، د أم معبد الخزاعیـة وچـې، زړې أو مریضـې میـږې شـیدې کـول، حـافظ ابـوبکر البـزار رضـي الله عنـه مسلسـل حـدیث د جـابر ابـن عبـد الله رضـي الله عنـه څخـه روایـت کـړی دی: کلـه چـې أبـوبکر رضـي الله عنـه او رسـول الله ﷺ غـار ثـور تـه ورسـیدل نـو هلتـه درې ورځـې وو، یـو وخـت رسـول الله ﷺ تـه خـوب ورغـی هغـه ویـده شـو د ابـوبکر رضـي الله عنـه غیـږ کـې یـې سـر مبـارک کېښـود ابـوبکر رضـي الله عنـه سـره چـې اضـافه جـامې یـا څـادر ؤ هغـه یـې وشـکولې (تکـړې تکـړې کړلـې) او د غـار سـورې یـې ور بانـدې بنـد کـړل، یـو سـوری پاتـه شـو هغـې تـه یـې د پښـې پونـده کېښـودله د دې لـه پـاره کـه کـوم مـار یـا لـړم وي چـې رسـول الله ﷺ تـه تکلیـف ونـه رسـوي، خـو هغـه ځـای کـې مـارؤ کـوم ځـای کـې

---

* وكـان رسـول الله صـلى الله عليـه وسـلم قـد سـار مـع أبـي بكـر رضـي الله عنـه والـذي كـان ينتظـر بفـارغ الصـبر مرافقتـه لرسـول الله حيـث إنـه كـان اسـتأذن رسـول الله صـلى الله عليـه وسـلم قبـل ذلـك بالهجرة فقال له عليه السلام لا تعجل لعل الله أن يجعل لک صاحبا.

وكانـت الصـحبة مـع رسـول الله صـلى الله عليـه وسـلم، سـارا حتـى وصـلا إلـى غـار ثـور فـدخلاه، وجـاءت العنكبـوت فنسـبت علـى بابـه، وجـاءت حمامـة فباضـت ورقـدت فلمـا وصـل رجـال قـريش إلـى الغـار قـال أبـو بكـر: يـا رسـول الله لـو أن أحـدهم ينظـر إلـى قدميـه لأبصـرنا، فقـال النبـي صـلى الله عليـه وسـلم يـا ابـا بكـر مـا ظنـک بـاثنين الله ثالثهمـا. معنـاه أن الله تعـالى هـو الـذي يحفظنـا وينصـرنا. ولـيس معنـاه أن الله تعـالى موجـود معهمـا فـي الغـار وكـذلک قولـه تعـالى إخبـارا عـن نبيـه صـلى الله عليـه وسـلم أنـه قـال: {لا تحـزن إن الله معنـا} لـيس معنـاه أن الله تعـالى بذاتـه معهمـا في الغار بل المعية هنا هي معية النصرة أي الله تعالى هو الذي ينصرنا ويحمينا لأن الله تعالى لا يوصف بانه يحل مكانا فهو الموجود بلا مكان وهو المنزه عن كل صفات الخلق.

لقد حمى الله تعالى نبيه ومن معه،

رواه مسلمؒ والبخاریؒ باب هجرة النبیﷺ

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ابوبکر رضي الله عنه پونده ایښې وه؛ نو ابوبکر رضي الله عنه یې وچیچلو، خو ابوبکر رضي الله عنه دردونه برداشت کړل هغه نه غوښتل چې رسول الله ﷺ له خواړه خوبه راویښ شي خو بې اختیاره یې له زیات درده اوښکې د رسول الله ﷺ په مخ مبارک تویئ شوې چې رسول الله ﷺ راویښ شو او پوښتنه یې وکړه چې ولې او څه پیښه وشوه؟ ابوبکر رضي الله عنه ورته وویل: مار وچیچلم! نو رسول الله ﷺ ور باندې خپلې لاړې یا لعاب مبارک ومښل او درد یې ختم شو، بیا یې مار ته وویل: ایا تاته شرم نه درتلو، چې زما ملګری دې وچیچو؟ نو مار ورته وویل: یا رسول الله ﷺ ما له چا اوریدلي وه چې اخیري نبي ﷺ به دلته پناه راوړي نو زه دلته په طمع وم چې ستا دیدن وکړم، خو د ابوبکر رضي الله عنه پښې زما څخه منع کړې وې، بل روایت کې راغلي: چې دغه مار یو شیطان ؤ چې ابلیس ورته ویلي وه چې ولاړ شه رسول الله ﷺ وچیچه خو کامیاب نه شو بیا فرمایي: چې کله رسول الله ﷺ او ابوبکر رضي الله عنه له غار ثور څخه وتل نو عبد الله بن اریقت الیثي یې په مزدورۍ نیولی ؤ هغه ته لار معلومه وه چې لار ورته وښایي او د ابوبکر رضي الله عنه غلام عامر بن فهیره هم ورسره ؤ، لاره زیاته اوږده وه پوره اته ورځې مزل ؤ نو اوله ورځ ماښام یوه دښته کې خیمې ولاړې وې هلته ورغلل خیمه کې د أم معبد په نوم یوه زړه ښځه وه ورته یې وویل: میلمنو زه یوه ښځه یم نارینه را سره نشته که تاسو شپه کول غواړئ د هغه کلي مشر ته ورشئ هغه به مو ښه عزت وکړي، خو رسول الله ﷺ ورته جواب ورنه کړ او ورته یې وویل: که تا سره د حلالولو له پاره څه شی وي یا شیدې وغیره د خرڅولو له پاره وي مونږ یې در څخه اخلو، خو هغې وویل، اوس خو څه نشته چې در یې کړم.

لږ وخت وروسته یو ځوان د خیمې په طرف راغی هغه د دغې ښځې أم معبد زوی ؤ هغې خپل زوی ته یوه میږه او چاړه ورکړه چې دا میږه بوځه (وروله) چې هغه میلمانه یې حلاله کړي هغه ځوان میږه راوستله چې دا تاسو حلاله کړئ نو رسول الله ﷺ ورته وویل: ته چاړه بیرته یوسه او یو لوښی راوړه چې دغه میږه پکې ولوشم هغه په تعجب سره وویل: دا میږه زړه، مریضه او وچه ده شیدې نه کوي، رسول الله ﷺ ورته وویل: ته ولاړ شه لوښی راوړه هغه بیرته ولاړی مور ته یې قصه وکړه هغې هم تعجب وکړ، چې دا څرنګه خلک دي له وچې میږې د شیدو طمع کوي خو هغه ځوان لوښی راوړ، بیا رسول الله ﷺ بسم الله الرحمن الرحیم وویل: د میږې غولانځه باندې یې لاسونه مبارک ووهل د میږې غولانځه کې شیدې پیدا شوې رسول الله ﷺ هغه لوښي کې شیدې را ولوشلې هغه ځوان دوئ ته کتل چې دا څه رقم برکتي انسان دی وچه میږه کې یې شیدې پیدا کړې لوښی چې ډک شو رسول الله ﷺ هغه ځوان ته وویل: دا یوسه چې مور دې وڅښي او ته بل لوښی راوړه هغه ولاړی مور ته یې شیدې ور کړې، هغه هم حیرانه شوه بل لوښی یې ورکړ، بیا رسول الله ﷺ همدا سې لوښي را غوښتل تر هغه چې هغه مور او زوی په شیدو ماړه شول. بیا دوئ څلورو کسانو هم وڅښلې تر هغه چې دوئ هم ماړه شول بیا یې هغې ښځې ته دعا وکړه سهار ترې بیا را روان شول.

د دې ښځې نور معلومات دا دي چې الله جل جلاله یې مال کې برکت واچولو مالداري یې زیاته شوه تر هغه چې یوه برخه یې مدینې منورې ته د خرڅلاؤ له پاره راوستله، نو أبوبکر رضي الله عنه بازار کې روان ؤ چې هغه ځوان یې ولید، مور ته یې ږغ وکړ: چې مورې هغه سړی خو دغه دی چې زمونږ خیمو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته د هغه برکتي سړي سره راغلي ؤ ، هغې ورته اواز وکړ ، ابوبکر رضي الله عنه هم وپیژندل ورغی هغې ښځې ورته وویل: ستاسو په دعا خو زمونږ مالداري زیاته شوه ، خو هغه برکتي سړی چیرې دی؟ ابوبکر رضي الله عنه ورته وویل: ته هغه پیژنې چې څوک ؤ؟ هغې وویل: نه ! نو ابوبکر رضي الله عنه ورته وویل: هغه خو زمونږ رسول ﷺ دی نو هغې ورته وویل: مونږ بوځه (وروله) بیا ابوبکر رضي الله عنه رسول الله ﷺ ته بوتلل هغوئ ایمان راوړ او رسول الله ﷺ ورته دوه غلامان او نور شیان ورکړل او ښه عزت یې ورکړ.

بیا هغې ښځې رسول الله ﷺ ته وویل: کله چې تاسو رخصت شوئ بیا نور ځوانان راغلل چې زیات قهریدلي وه ستاسو پوښتنه یې وکړه خو ما ورته وویل: دلته څوک نه دي راغلي خو ما به همیشه فکر کاوه چې دغه لارکې مونږ ته بادشاهان هم میلمانه شوي دي خو ستا په شان برکت والا مو نه وه لیدلي•.

د سفر سلسله جاري ده د سراقه ابن مالک قصه به ولولئ.

◊◊◊◊◊

د أبوبکر صدیق بن ابو قحافۀ رضي الله عنه د سیرت مبارک (۱۰) برخه.

سیرت ابن هشام او تفسیر ابن کثیر.

☛ د أبوبکر رضي الله عنه څخه روایت کړی دی، کله چې مونږ خلور کسان د هجرت په دوهمه ورځ روان شولو مونږ هیچا تعقیب نه کړو تر هغې چې سراقه ابن مالک المدلجي رضي الله عنهما را پسې را ورسید ، کله چې ما ولید هغه په آس مونږ پسې را روان دی نو رسول الله ﷺ ته مې وویل: څوک را پسې را روان دی، نو رسول الله ﷺ راته وویل: مه ویریږه ، ما ورته وویل: ما سره ستا فکر دی په خپل ځان نه یم، رسول الله ﷺ وویل: الله جل جلاله به یې دفع کړي تر هغې چې هغه بلکل را نژدې شو.

• وقال الحافظ أبو بكر البزار: حدثنا محمد بن معمر، حدثنا يعقوب بن محمد، حدثنا عبد الرحمن بن عقبة، بن عبد الرحمن بن جابر بن عبد الله، ثنا أبي عن أبيه عن جابر قال: لما خرج رسول الله ﷺ وأبو بكر مهاجرين فدخلا الغار، إذا في الغار جحر فألقمه أبو بكر عقبه حتى أصبح مخافة أن يخرج على رسول الله ﷺ منه شيء، فأقاما في الغار ثلاث ليال ثم خرجا حتى نزلا بخيمات أم معبد فأرسلت إليه أم معبد أني أرى وجوها حسانا، وإن الحي أقوى على كرامتكم مني، فلما أمسوا عندها بعثت مع ابن لها صغير بشفرة وشاة، فقال رسول الله ﷺ «أردد الشفرة وهات لنا فرقا» يعني: القدح، فأرسلت إليه أن لا لبن فيها ولا ولد، قال: «هات لنا فرقا» فجاءت بفرق فضرب ظهرها فاجترت ودرت فحلب فملأ القدح فشرب وسقى أبا بكر، ثم حلب فبعث فيه إلى أم معبد، ثم قال البزار: لا نعلمه يروى إلا بهذا الإسناد، وعبد الرحمن بن عقبة لا نعلم أحدا حدث عنه إلا يعقوب بن محمد وإن كان معروفا في النسب، وروى الحافظ البيهقي من حديث يحيى بن زكريا بن أبي زائدة، حدثنا محمد بن عبد الرحمن بن أبي ليلى، ثنا عبد الرحمن بن الأصبهاني، سمعت عبد الرحمن بن أبي ليلى عن أبي بكر الصديق رضي الله عنه، قال: خرجت مع رسول الله ﷺ من مكة فانتهينا إلى حي من أحياء العرب، فنظر رسول الله ﷺ إلى بيت منتحيا فقصد إليه، فلما نزلنا لم يكن فيه إلا امرأة فقالت: يا عبد الله! إنما أنا امرأة وليس معي أحد، فعليكما بعظيم الحي إن أردتم القرى، قال: فلم يجبها وذلك عند المساء، فجاء ابن لها بأعنز لها يسوقها، فقالت: يا بني انطلق بهذه العنز والشفرة إلى هذين الرجلين فقل لهما تقول لكما أمي: اذبحا هذه وكلا وأطعمانا، فلما جاء قال له النبي ﷺ «انطلق بالشفرة وجئني بالقدح»، قال: إنها قد عزبت وليس بها لبن، قال: «انطلق»، فجاء بقدح فمسح النبي ﷺ ضرعها، ثم حلب حتى ملأ القدح، ثم قال: «انطلق به إلى أمك»، فشربت حتى رويت، ثم جاء به فقال: «انطلق بهذه وجئني بأخرى»، ففعل بها كذلك ثم سقى أبا بكر، ثم جاء بأخرى ففعل بها كذلك، ثم شرب النبي ﷺ، فبتنا ليلتنا، ثم انطلقنا، فكانت تسميه المبارك، وكثرت غنمها حتى جلبت جلبا إلى المدينة، فمر أبو بكر فرأى ابنها فعرفه، فقال: يا أمه هذا الرجل الذي كان مع المبارك، فقامت إليه فقالت: يا عبد الله من الرجل الذي كان معك؟ قال: أو ما تدرين من هو؟ قالت: لا. قال: هو نبي الله قالت: فأدخلني عليه قال: فأدخلها فأطعمها رسول الله ﷺ وأعطاها - زاد ابن عبدان في روايته - قالت: فدلني عليه. فانطلقت معي وأهدت لرسول الله ﷺ شيئا من أقط ومتاع الأعراب. قال: فكساها وأعطاها. قال: ولا أعلمه إلا قال: وأسلمت، إسناد حسن. وقال البيهقي: هذه القصة شبيهة بقصة أم معبد، والظاهر أنها هي والله أعلم. وقال البيهقي: أخبرنا أبو عبد الله الحافظ، وأبو بكر أحمد بن الحسن القاضي. قالا ثنا أبو العباس الأصم، ثنا الحسن بن مكرم، حدثني أبو أحمد بشر بن محمد السكري، ثنا عبد الملك بن وهب المذحجي، ثنا أبجر بن الصباح عن أبي معبد الخزاعي أن رسول الله ﷺ خرج ليلة هاجر من مكة إلى المدينة هو وأبو بكر وعامر بن فهيرة مولى أبي بكر ودليلهم عبد الله بن أريقط الليثي، فمروا بخيمتي أم معبد الخزاعية، وكانت أم معبد امرأة برزة جلدة تحتبي وتجلس بفناء الخيمة فتطعم وتسقي، فسألوها هل عندها لحم أو لبن يشترونه منها؟ فلم يجدوا عندها شيء من ذلك. وقالت: لو كان عندنا شيء ما أعوذكم القرى، وإذا القوم مرملون مسنتون. فنظر رسول الله ﷺ فإذا شاة في كسر خيمتها، فقال: «ما هذه الشاة يا أم معبد؟». فقالت: شاة خلفها الجهد عن الغنم. قال: «فهل بها من لبن». قالت: هي أجهد من ذلك. قال: «تأذنين لي أن أحلبها؟». قالت: إن كان بها حلب فاحلبها. فدعا رسول الله ﷺ بالشاة فمسحها وذكر اسم الله، ومسح ضرعها وذكر اسم الله، ودعا بإناء لها يربض الرهط فتفاجت واجترت فحلب فيها تجا حتى ملأه فسقاها وسقى أصحابه فشربوا عللا بعد نهل، حتى إذا رووا شرب آخرهم وقال: «ساقي القوم آخرهم». ثم حلب فيه ثانيا عودا على بدء فغادره عندها ثم ارتحلوا، قال: فقلما لبث أن جاء زوجها أبو معبد يسوق أعنزا عجافا يتساوكن هزلى لا نِقي بهن، مخهن قليل فلما رأى اللبن عجب وقال: من أين هذا اللبن يا أم معبد، ولا حلوبة في البيت والشاة عازب؟ فقال حاء رجل مبارك فدعاء لها، بالبركة، قال: - يعني: عبد الملك بن وهب - فبلغني أن أبا معبد أسلم وهاجر إلى النبي ﷺ وهكذا روى الحافظ أبو نعيم من طريق عبد الملك بن وهب المذحجي فذكر مثله سواء وزاد في آخره قال عبد الملك: بلغني أن أم معبد هاجرت وأسلمت ولحقت برسول الله ﷺ. والله اعلم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور تفصیل په خپله د سراقه ابن مالک رضي الله عنه څخه.

☚ سراقه ابن مالک المدلجي رضي الله عنهما فرمايي: چې قريشو انعام وټاکو، چې هر چا د محمد ﷺ سر راوړ، يا يې ژوندی را وست، نو سل ۱۰۰ سل اوښان او نور مال به ورکوو. نو مونږ د خپل قوم بني مدلج په يوه غونډه کې ؤ چې يو نفر راغی هغه وويل: تا ته خو انعام معلوم دی؟ چې هر چا محمد ﷺ ووژلو يا يې ژوندی را وست؛ نو هغه ته دا انعام ورکول کيږي، خو اوس ما ته يو څه خلک په مخه راغلل هغوئ مې لاره کې وليدل کيدای شي محمد ﷺ او ملګری يې وي، نو ما فکر وکړی چې ته خو ښه تکړه مضبوط آس لرې ښه غښتلی ويشتونکی او توره چلوونکی يې، ډير ښه چانس دی بايد دغه انعام وګټې او انعام هم بيخي زيات ؤ، نو لږ صبر مې وکړ، تر هغه چې د قوم فکر بل طرف ته ولاړ شي ورته مې وويل: نه هغوئ نه دي د فلاني قوم اوښان ناد رکه شوي دي په هغو پسې ګرځي،

کله چې مې د قوم خلکو پام بدل کړ هغوئ په بله خبره لګيا شول زه تړې را ووتلم، او خپلې وينځې ته مې وويل: زما آس تيار کړه هغې آس تيار کړ او ما په غښتو فال ونيولو، هغه سم را ووت، نيزه مې مځکه کې ښخه کړه هغه هم سمه را ووتله نو پوه شوم چې کامياب يم نو په آس سپور شوم او آس مې وځغلولو تر هغه چې دوهمه ورځ مې څوک په نظر راغله چې روان دي زه ګړندی شوم ځان مې ور ورساوه خو رسول الله ﷺ شا ته نه راکتل فقط ابوبکر رضي الله عنه راته کتل کله چې يو ګز په اندازه ور نږدې شوم د آس لاسونه يا مخکينی پښې په مځکه کې (ننوتلې) ښخې شوې آس تر سينه پکې پټ شو زه تړې وغورځيدلم زه را پورته شوم نيزه مې را ويستله خو لاس مې شل شو،

نو زه پوه شوم چې دا د محمد ﷺ برکت دی رېغ مې ور باندې وکړ، چې دعا راته وکړه چې آس مې خلاص شي زه به بيرته وګرځم او مقابل کې به د هغه چا سترګې ړندې کړم چې په تاسو پسې را روان وي يعنې زه به ورته ووايم: ما په دغه لار ولټول تر مدينې پورې په دغه لار نشته، بيا رسول الله ﷺ دعا وکړه زما آس مځکې پريښود کله چې ما مځکې ته وکتل له هغه ځايه چې د آس پښې پکې ښخې شوې وې د لوګي په شان دود اسمان ته پورته شو،

زما زړه کې بيا د اوښانو طمع پيدا شوه بيا مې توري ته لاس کړ بيا مې لاس شل شو، درې ځله ما دغه غلط حرکت وکړ؛ خو کامياب نه شوم بيا مې ورته وويل: ما ته دعاء وکړه زما ټول سامان تاسو واخلئ فقط چې زه بچ شم، هغوئ وفرمايل: مونږ ته ستا د سامان ضرورت نشته.

بيا مې ور سره کلکه وعده وکړه او زما لاس روغ شو،

بيا رسول الله ﷺ راته وفرمايل: هغه وخت به ته څومره خوشحاله وې چې د کسرې د لاسونو بنګړي لاسونو کې وا چوې تر غاړې دي ورسيږي او د سرو زرو واسکټ وا غوندې او تاج يې په سر کيږدې، نو ما ورته وويل: زه او د کسرې د لاس د سرو زرو بنګړي، تاج او د زغرو په شان د سرو زرو واسکټ، عجيبه خبره ده؟

نو رسول الله ﷺ وفرمايل: هو همدا سې به کيږي، نو زه پوه شوم چې د ده خبره رښتيا کيدونکې ده نو ورته مې وويل: ما ته امن را کولای شئ که زه وغواړم بيا تاسو ته بې له ويرې راشم؟ نو رسول الله ﷺ وويل: هو بيا يې د عامر بن فهيره غلام په واسطه په پوستکي يو د امن ليک راته وليکی، بيا زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیرته را ستون شوم خپله وعده مې پوره کړه هر څوک به چې مخې ته راغی ما به ورته ویل: چې دغه لار ما ټوله ولټوله هیڅوک نشته ځانونه مه ستړي کوی، نو ابوجهل خبر شو چې سراقه ابن مالک وایې: ځانونه مه ستړي کوی، هغوئ مدینې منورې ته ورسیدل نو زه یې ملامت کړم چې له تا څخه ولې بچ شول•؟

د سراقه ابن مالک اسلام به د هغه په سیرت کې بیان شي.

د رسول الله ﷺ او ابوبکر رضي الله عنه د هجرت لړئ دوام لري،

◊◊◊◊◊

د أبوبکر صدیق بن ابو قحافۀ رضي الله عنه د سیرت مبارک (۱۱) برخه.

أبوبکر رضي الله عنه په ټولو غزاګانو کې شریک شوی دی ، خو د هجرت په دوهم کال چې د بدر غزا پیښه شوه خپله بهادري یې وښودله.

کله چې د ابوسفیان قافله بچ شوه او مکې مکرمې ته ورسیدله او له مکې مکرمې سرکشه مشرکین د بدر بن مغیره کوهي ته راغلل اګر چې مسلمانان جنګ ته نه وه راوتلي، خو کافران جنګ ته راغلل او ابوجهل قسم کړی وو ، چې دلته به دري ورځې شراب او کباب خوري ډمې به ګډوي، نو رسول الله ﷺ هم صحابه کرام را جمع کړل چې مشوره وکړي چې څه وکړي ځکه چې مسلمانان ۳۱۳ کسان او کافران بیخي زیات وه، نو تر ټولو لومړی ابوبکر رضي الله عنه پورته شو او په ډاډه زړه یې د مقابلې کولو وعده وکړه ، بیا ور پسې عمر ابن الخطاب رضي الله عنه پورته شو هغه هم حوصله ور زیاته کړه، بیا په دغه غزوه کې د ابوبکر رضي الله عنه زوی عبد الرحمن رضي الله عنه هم د کافرانو په صف کې موجود ؤ کله چې مسلمان شو نو خپل پلار ابوبکر رضي الله عنه ته یې وویل: د بدر غزوه کې زما د توري وار ته برابر شوی وې خو مخه مې درکړه ومې نه وهلې، نو ابوبکر رضي الله عنه ورته وویل: قسم دی که ما لیدلی وای نو ما به هیڅکله نه وای پرینبې ځکه ماته اسلام له رشتې زیات محبوب دی.

کله چې بنو نضیر تسلیم شول او د احد غزوه پیښه شوه او اوازه ګډه شوه چې نعوذبالله رسول الله ﷺ شهید شوی نو ابوبکر رضي الله عنه د کفارو په صفونو کې دننه شو او ویې ویل: چې نور نو ژوند هیڅ

• ابن هشام وابن کثیر وغیرهم أن سراقة بن مالک، وهو فارس من بني مدلج، کان في بعض قومه قریباً من مکة، فإذا برجل یدخل علیهم، ویذیع فیهم نبأ الجائزة، فما کاد سراقة یسمع بالنوق المئة حتی اشتد حرصه علیها، ولکنه کان ذکیاً، فضبط نفسه ولم ینطق بکلمة، وقبل أن ینهض من مجلسه، دخل رجل یقول لقد مر بي الآن ثلاثة رجال وإني لأظنهم محمداً وأبا بکر ودلیلهما فقال سراقة إنهم بنو فلان مضوا یبحثون عن ناقة لهم أضلوها یرید أن یصرف الناس عن هذه الجائزة، فقال الرجل لعلهم کذلک.

مکث سراقة قلیلاً حتی دخل القوم في حدیث آخر وانسل من بینهم، وأسرع ولبس درعه وتقلد سلاحه، واعتلی فرسه وانطلق لیدرک محمداً صلی الله علیه وسلم، ومضی، لکنه ما لبث أن عثرت فرسه، وهمّ بالرجوع وما رده إلا طمعه في النوق، فلم یبتعد کثیراً حتی أبصر النبي فمد یده إلی قوسه، ولکن یده جمدت في مکانها ثم غاصت قوائم فرسه في الأرض، فدفع الفرس، فإذا هي قد غاصت ثانیة، فالتفت إلی النبي صلی الله علیه وسلم وصاحبه، وقال ادعوا لي ربکما أن یطلق قوائم فرسي ولکما عليّ أن أکف عنکما فدعا له النبي فأطلق الله له قوائم فرسه.

تذکر سراقة المئة ناقة، فتحرکت أطماعه من جدید، فدفع فرسه نحوهما فغاصت قوائمه أکثر، فاستغاث للمرة الثانیة، وقال إلیکما زادي ومتاعي وسلاحي ولکما عليّ عهد الله أن أرد عنکما من ورائي من الناس، فقالا لا حاجة لنا بزادک ومتاعک، ولکن رد عنا الناس ثم دعا له النبي فانطلقت فرسه، فلما هم بالعودة ناداهما قائلاً والله لا یأتیکما مني شيء تکرهانه، فقال له النبي صلی الله علیه وسلم: «ما تبتغي منا»، فقال والله یا محمد إني لأعلم أنه سیظهر دینک ویعلو أمرک فعاهدني إذا أتیتک في ملکک أن تکرمني، واکتب لي بذلک، أرید کتاب أمان، فأمر عامر بن فهیرة فکتب له في رقعة من جلد.

ولما همّ بالانصراف قال له النبي صلی الله علیه وسلم: «کیف بک یا سراقة إذا لبست سواري کسری»، فقال سراقة: کسری بن هرمز؟ قال الرسول: «نعم کسری بن هرمز».

عاد سراقة فوجد الناس قد أقبلوا ینشدون رسول الله، فقال لهم ارجعوا فقد نفضت الأرض نفضاً بحثاً عنه فلا ترهقوا أنفسکم فیما لا طائل من ورائه، وکتم خبره مع النبي وصاحبه حتی أیقن أنهما بلغا المدینة، وأصبحا في مأمن عند ذلک أذاع الخبر، فلما سمع أبو جهل بخبر سراقة وموقفه وجه له اللوم علی تخاذله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فایده نه کوي صفونو کې یې لار پیدا کوله او مشرکین یې وهل تر هغه چې رسول الله ﷺ په نظر ورغی چې د کفارو منځ کې راګیر دی ځان یې ور ورساوه بیا ور پسې ابوعبیده ابن الجراح رضي الله عنهم، بیا علي رضي الله عنه بن ابي طالب، بیا طلحه بن عبید الله رضي الله عنه، زبیربن عوام رضي الله عنه، عمر ابن الخطاب رضي الله عنه، حارث بن الصمة رضي الله عنه، أبودجانه بن سماک رضي الله عنه، او سعدبن ابي وقاص رضي الله عنه هم ور ورسیدل او رسول الله ﷺ یې د مشرکینو څخه وژغورو.

څلورم هجري کې غزوه بنو نضیر او پنځم هجري کې غزوه بن المصطلق کې هم شریک ؤ چې د مهاجرینو بیرغ ور سره ؤ او د خندق غزوه کې هم شریک شوی دی.

شپږم هجري کې د حدیبې صلح کې هم موجود ؤ ، د خیبر په غزا کې ۷ هجري کې شریک ؤ، بیا د نجد علاقې ته یوه ډله صحابه رضي الله عنهم مجاهدین هم د ابوبکر رضي الله عنه په مشرۍ تللې وه ، غزوه بني فراز کې اولنۍ غزوه وه چې عمومي قومانده یې د ابوبکر رضي الله عنه په غاړه وه،

۷ هجري کې قضایې عمره کې هم ابوبکر رضي الله عنه د رسول الله ﷺ سره موجود ؤ،

۸ هجري کې غزوه ذات السلاسل کې هم ابوبکر رضي الله عنه موجود ؤ.

بیا چې کله قریشو د صلحې خلاف کارونه وکړل او ابو سفیان مدینې منورې ته راغی چې یو ځل بیا تجدید وکړي نو ابوبکر رضي الله عنه ورته وویل: قسم دی چې ستاسې بچې هم ژوندي وي در سره جنګیږم به، که رسول الله ﷺ راته اجازه ونه کړي هیڅکله به دغه لوظنامه در سره نوي نه کړم، بیا د مکې مکرمې فتح کې ابوبکر رضي الله عنه له رسول الله ﷺ بلکل نه جدا کیده، تر هغه چې پوره امن شو بیا ولاړ او پلار یې له لاسه نیولی ؤ، رسول الله ﷺ ته یې حاضر کړ او مسلمان شو، بیا د حنین غزوه ۸ هجري کې د ابوبکر رضي الله عنه په برکت وشوه- بیا چې د تبوک غزوه کیدله نو تر ټولو اول د جهاد له پاره د کور ټول سامان ابوبکر رضي الله عنه راوړ او کله چې بیا سپه سالارانو ته بیرغونه ورکول کیدل تر ټولو غټ او لوی بیرغ ابوبکر رضي الله عنه ته ورکول شوی ؤ.

۹ نهم هجري کې رسول الله ﷺ د حاجیانو مشري د ابوبکر رضي الله عنه په غاړه اچولی وه.

بیا د رسول الله ﷺ اخیري حج چې حجة الوداع ورته وایې ۱۰ هجري کې هغه کې هم ابوبکر رضي الله عنه رسول الله ﷺ سره موجود ؤ•.

• شهد أبو بکر مع النبي محمد غزوة بدر والمشاهد کلها، ولم يَفُتْه منها مشهد، فقد شارک أبو بکر في غزوة بدر سنة 2هـ، وکانت له فيها مواقف مشهورة، فلما بلغ النبيّ محمداً نجاةُ القافلة وإصرارُ زعماء مکة على قتال النبي، استشار أصحابه في الأمر،- فقام أبو بکر أولاً فقال وأحسن، ثم قام عمر بن الخطاب فقال وأحسن. وقد ظهرت من أبي بکر شجاعة وبسالة، وقد شارک ابنه عبد الرحمن في هذه المعرکة مع المشرکين، فلما أسلم قال لأبيه: «لقد أهدفت لي (أي ظهرت أمامي) يوم بدر، فملت عنک ولم أقتلک»، فقال له أبو بکر: «لو أهدفت لي لم أمل عنک»، رسم من القرن الرابع عشر يُظهر استسلام بني النضير للمسلمين، وشهد أبو بکر غزوة أحد سنة 3هـ، ولما تفرق المسلمون من حول النبي محمد، وتبعثر الصحابة في أرجاء الميدان، وشاع أن الرسولَ محمداً قد قُتل، شقّ أبو بکر الصفوف، وکان أولَ من وصل إلى الرسول محمد، وقد اجتمع إلى الرسول محمد آنذاک کلٌ من: أبو بکر، وأبو عبيدة بن الجراح، وعلي بن أبي طالب، وطلحة بن عبيد الله، والزبير بن العوام، وعمر بن الخطاب، والحارث بن الصمة، وأبو دجانة، وسعد بن أبي وقاص، وغيرهم، وشهد أبو بکر غزوة بني النضير سنة 4هـ، وغزوة بني المصطلق سنة 5هـ، وکانت معه فيها راية المهاجرين، وشهد غزوة الخندق سنة 5هـ، وغزوة بني قريظة سنة 5هـ، وکان فيهما مرافقاً للنبي محمد، کما شهد صلح الحديبية سنة 6هـ،وشهد غزوة خيبر سنة 7هـ، وکان أولَ قائد يرسله النبي محمد، کما شهد سرية نجد، وکان الأمير على المسلمين فيها، وکان الأمير على المسلمين في غزوة بني فزارة أيضاً،وکان أبو بکر من المسلمين الذين ذهبوا مع الرسول محمد ليعتمروا عمرة القضاء سنة 7هـ، کما شهد سرية ذات السلاسل سنة 8هـ ولما نقضت قريش صلح الحديبية، وتجهز النبي محمدٌ مع صحابته للخروج إلى مکة، خرج أبو سفيان بن حرب من مکة إلى الرسول محمد فقال: «يا محمد، اشدد العقد، وزدنا في المدة»، فقال النبي محمد: «ولذلک قدمت؟ هل کان من حدث قبلکم؟»، فقال: «معاذ الله، نحن على عهدنا وصلحنا يوم الدية لا نغيّر ولا نبدّل»، فخرج من عند النبي محمد يقصد مقابلة الصحابة، فطلب من أبي بکر أن يجدد العقد ويزيدهم في المدة، فقال أبو بکر: «جواري في جوار رسول الله ﷺ والله لو وجدت الذر تقاتلکم لأعنتها عليکم». ولما دخل النبيُّ محمدٌ مکة في عام الفتح سنة 8هـ، کان أبو بکر بجانبه، وقد تمت النعمة على أبي بکر في ذلک الوقت بإسلام أبيه أبي قحافة وشهد أبو بکر غزوة حنين سنة 8هـ، وکانت قد صبرت مع النبي فئةٌ من الصحابة يتقدمهم أبو بکر، ثم انتصروا بعد ذلک. کما شهد أبو بکر غزوة تبوک، ولما اختار الرسولُ الأمراء والقادة وعقد الألوية والرايات لهم، أعطى لواءه الأعظم لأبي بکر، وحث الرسولُ محمدٌ الصحابة في غزوة تبوک على الإنفاق، فأنفق کل حسب مقدرته، وکان عثمان بن عفان أکثر من أنفق في هذه الغزوة. وقد قال عمر بن الخطاب في ذلک: أمرَنا رسول الله ﷺ يوماً أن نتصدق، فوافق ذلک مالاً عندي، فقلت: «اليوم أسبق أبا بکر إن سبقته يوماً»، فجئت بنصف مالي، فقال رسول الله ﷺ «ما أبقيت لأهلک؟»، قلت: «مثله»، وأتى أبو بکر رضيَ الله عنه بکل ما عنده، فقال له رسول الله ﷺ «ما أبقيت لأهلک؟»، قال: «أبقيت لهم الله ورسوله»، قلت: «لا أسابقک إلى شيء أبداً» وفي سنة 9هـ، أرسل النبي محمد أبا بکر أميراً على الحج، فخرج أبو بکر أميراً برکب الحجيج، کما شهد أبو بکر حجة الوداع سنة 10 هجرى، ، سيرت ابن هشام غزواة ابوبکر الصديق

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ابوبکر صدیق رضي الله عنه د سیرت مبارک (۱۲) برخه.

کله چې رسول الله ﷺ مریض شو د صفر د میاشتې اخیره وه دغه وخت کې رسول الله ﷺ اسامة ابن زید رضي الله عنه د نورو صحابه کرامو سره فلسطین ته د لیږلو امر وکړ، چې رومیانو سره غزا وکړي، خو صحابه کرام په دې وجه زړه نا زړه کیدل ځکه چې رسول الله ﷺ به یوه ورځ کې څو ځله له دردونو بې هوشه کیده، یوه ورځ رسول الله ﷺ خطبة وویله هغه خطبة کې وفرمایل: چې الله جل جلاله و خپل بنده ته اختیار ورکړی چې دنیا خوښوي که اخرت ته سفر کول، نو أبوبکر رضي الله عنه په ژړا شو زیات یې وژړل، نو ابو سعید الخدري رضي الله عنه فرمایي: مونږ د أبوبکر رضي الله عنه په ژړا تعجب کې شولو چې خطبة کې یو د خیر سړي ذکر شوی نو ابوبکر رضي الله عنه ولې ژاړي؟

لیکن أبوبکر رضي الله عنه زمونږ څخه زیات عالم ؤ هغه پوهیده، چې هغه بنده پخپله رسول الله ﷺ ؤ، بیا رسول الله ﷺ وفرمایل: ابوبکر رضي الله عنه یواځینی شخص دی چې هم ځان او هم مال زما څخه قربان کړی دی.

که چیرې ماته د خلیل یا دوست نیولو غیرله الله جل جلاله، اجازه وای ما به ابوبکر رضي الله عنه په دوستی نیولی وای لیکن مسلمانان ورونه دي.

بیا یې امر وکړ، چې مسجد طرف ته چې د هر صحابي رضي الله عنه دروازه راوتلې وي هغه دې بنده کړل شي فقط د ابوبکر رضي الله عنه د کور دروازه دې پرېښودل شي.

أم المؤمنین عایشه رضي الله عنها فرمایي: کله چې ربیع الاول میاشت کې د رسول الله ﷺ حالت زیات خراب شو نو ماته یې وویل: چې پلار دې ابوبکر رضي الله عنه او ورور دې را وغواړه، چې یو لیک ورته لیکم ځکه چې بیا به هر څوک وایي چې زه د امامت زیات حقدار یم، بیا یې نور هم حالت خراب شو بیا یې وفرمایل: ابوبکر رضي الله عنه را وغواړه!

چې خلکو ته لمونځ ورکړي نو ما ورته وویل: هغه له زړه کمزوره دی ستا په ځای د دریدلو طاقت نه لري، عمر ابن الخطاب رضي الله عنه را وغواړه د هغه زړه قوي دی، خو رسول الله ﷺ بیا بیا راته ویل: چې ابوبکر رضي الله عنه را وغواړه، بیا چې بلال اذان وکړ؛ نو رسول الله ﷺ وفرمایل: ابوبکر رضي الله عنه ته ووایاست چې لمونځ وکړي، خلکو بیا ورته وویل: د هغه زړه کمزوره دی طاقت به ونه لري اخیر کې رسول الله ﷺ وویل: تاسو د یوسف علیه السلام د ورونو په شان یاست ابوبکر رضي الله عنه دې لمونځ وکړي، نو ابوبکر رضي الله عنه لمونځ ته وړاندې شو دغه وخت کې د رسول الله ﷺ وجود مبارک لږ په ارام شو، علي رضي الله عنه او عباس رضي الله عنه ته یې وویل: ما مسجد ته ورسوئ، هغوئ دواړه ترینه یو طرف او بل طرف ته شول د رسول الله ﷺ لاسونه مبارک یې په اوږو واچول پښې مبارکې یې له درده ځان پسې را کاږلې، کله چې مسجد ته داخل شو نو ابوبکر رضي الله عنه پوه شو هغه د وروسته کیدلو کوشش وکړ؛ خو رسول الله ﷺ ورته اشاره وکړه چې مه وروسته کیږه بیا رسول الله ﷺ د ابوبکر رضي الله عنه ښي خواته کښیناست او لمونځ یې پوره کړو.

کله چې د ربیع الاول یوولس ورځې پوره شوې؛ نو د سهار لمونځ ته ووت صحابه کرام زیات خوشحاله شول له لمونځ وروسته بیرته د عایشې رضي الله عنها کور ته راغی او د هغې په غیږ کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې سر کيښود او دا الفاظ يې وويل: بلکې پورته د الله جل جلاله ملاقات مې خوښ دی او خپل روح يې الله جل جلاله ته وسپاره او رحلت يې وکړ*.
إِنَّا لِلّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعونَ.

◊◊◊◊◊

د أبوبکر صديق رضي الله عنه د سيرت مبارک (۱۳) برخه.

د ابوبکر رضي الله عنه د خلافت موضوع.

کله چې ابوبکر رضي الله عنه د رسول الله ﷺ په وفات خبر شوی راغی د رسول الله ﷺ مخ مبارک باندې څادر پروت ؤ هغه يې پورته کړ په مخ او تندي يې ښکل کړ، بيا يې وويل: زما مور او پلار در ځخه قربان شه، الله جل جلاله دې در باندې رحم وکړي ژوند دې هم د خير او برکتونو ډک ؤ وفات دې هم له خير، برکت او حکمت ډک دی.

کله چې رسول الله ﷺ وفات شو نو د عمر ابن الخطاب رضي الله عنه دماغ له زيات خفګانه کار پرېښود، توره يې په لاس کې واخسته مسجد کې ودريد او اعلان يې وکړ چې محمد ﷺ وفات شوی نه دی بيرته راځي که هر چا وويل چې وفات شوی دی نو لاسونه او پښې به يې غوڅ کړم، د عمر رضي الله عنه دغه خبر ابوبکر رضي الله عنه ته ورسيد هغه په منډه مسجد نبوي ﷺ ته راغی، عمر ابن الخطاب رضي الله عنه ته يې وويل: کښېنه بيا ممبر ته وخت او دا آيات يې تلاوت کړ.

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلاَّ رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِن مَّاتَ أَوْ قُتِلَ انقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَن يَنقَلِبْ عَلَىَ عَقِبَيْهِ فَلَن يَضُرَّ اللّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللّهُ الشَّاكِرِينَ!

محمد ﷺ وفات شو که چا د محمد ﷺ عبادت کولو، نو هغه وفات شو او که چا د الله جل جلاله عبادت کول هغه نه مړ کيږي.

د آيات ژباړه: محمد ﷺ فقط رسول الله ﷺ ؤ له ده وړاندې نور انبياء هم تير شوي او وفات شوي دي، نو که چيرې رسول الله ﷺ وفات شي يا ووژل شي نو تاسو به بيا له اسلامه شاته کيږئ؟ هر هغه څوک چې له اسلامه شاته وګرځي الله جل جلاله ته هيڅ نقصان نه شي رسولای او شکر کوونکو ته به الله جل جلاله نيکه بدله ورکړي.

---

* ربيع الأول سنة 11 هـ، الموافق 8 يونيو سنة 632م وقد تم له ثلاث وستون سنة.

ابتدأ مرض النبي محمد الذي تُوفي فيه في أواخر شهر صفر سنة 11 هـ بعد أن أمر أسامة بن زيد بالمسير إلى أرض فلسطين، لمحاربة الروم، فاستبطأ الناسُ في الخروج لوجع النبي محمد ﷺ، وكان من شدّة وجعه أن كان يُغمى عليه في اليوم الواحد مرات عديدة. وفي أحد الأيام، خطب النبي محمد ﷺ الناس وقال: «إن الله خير عبداً بين الدنيا وبين ما عنده، فاختار ذلك العبد ما عند الله»، فبكى أبو بكرؓ، قال أبو سعيد الخدريؓ: فعجبنا لبكائه أن يخبر رسولُ الله ﷺ عن عبد خُيّر، فكان رسولُ الله ﷺ هو المُخيّر، وكان أبو بكر أعلمَنا، فقال رسول الله ﷺ «إن من أمن الناس علي في صحبته وماله أبا بكرؓ، ولو كنت متخذاً خليلاً غير ربي لاتخذت أبا بكرؓ، ولكن أخوة الإسلام ومودته، لا يبقين في المسجد باب إلا سد إلا باب أبي بكرؓ»، وقالت السيدة عائشةؓ: قال لي رسول الله ﷺ في مرضه: «ادعي لي أبا بكرؓ أباك، وأخاك، حتى أكتب كتاباً، فإني أخاف أن يتمنى متمن ويقول قائل: أنا أولى، ويأبى الله والمؤمنون إلا أبا بكرؓ» ولما ثقُل على النبي محمد ﷺ المرض، أمر أبا بكرؓ أن يصلي بالناس، قالت السيدة عائشةؓ: لما مرض النبي ﷺ مرضه الذي مات فيه فحضرت الصلاة فأذن بلال، فقال: «مروا أبا بكرؓ فليصل بالناس»، فقيل له: «إن أبا بكرؓ رجل أسيف (أي رقيق القلب)، إذا قام مقامك لم يستطع أن يصلي بالناس»، وأعاد فأعادوا له فأعاد الثالثة، فقال: «إنكن صواحب يوسف، مروا أبا بكرؓ فليصل بالناس»، فخرج أبو بكرؓ، فوجد النبيُ ﷺ في نفسه خفة، فخرج يهادى بين رَجُلَين كأني أنظر إلى رجليه تخطان من الوجع، فأراد أبو بكرؓ أن يتأخر، فأومأ إليه النبي ﷺ أن مكانك، ثم أتي به حتى جلس إلى جنبه، ولما كان يوم الاثنين الذي توفي فيه، بعد ثلاثة عشر يوماً على مرضه، خرج إلى الناس وهم يصلون الصبح ففرحوا به، ثم رجع فاضطجع في حجر عائشة بنت أبي بكرؓ، فتُوفي وهو يقول «بل الرفيق الأعلى من الجنة»، وكان ذلك ضحى يوم الاثنين ربيع الأول سنة 11 هـ، الموافق 8 يونيو سنة 632م وقد تم له ثلاث وستون سنة.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمر ابن الخطاب رضي الله عنه فرمايي: تر دغه وخت پورې زما دماغو کار نه کولو کله چې ابوبکر رضي الله عنه دغه پورته ایات تلاوت کړ، ما داسې ګڼله چې دغه آیات اوس نازل شو، ایله مې اوس دماغو کار ور باندې وکړ، الله جل جلاله مونږ ته له وړاندې خبر را کړی ؤ.

د رسول الله ﷺ د وفات خبر سره سم ۱۲ ربیع الاول 11 هجري ق باندې انصار سقيفه بني ساعده ځای کې سره را غونډ شول هغوئ فکر کولو، چې مهاجرين خو لږ دي نو خلیفه باید د دوئ څخه وټاکل شي، بحث يې وکړ، بیا يې د خزرج د قوم مشر سعد بن عباده ته اشاره وکړه چې ته باید خلیفه شې.

دغه وخت کې مهاجرين ټول مسجد نبوي ﷺ کې د خلافت د موضوع له پاره را ټول شوي وه هغوئ فیصله وکړه چې مونږ باید انصار ورونړه اعتماد کې واخلو او هلته ورشو نو په همدې نیت راووتل، د عمر ابن الخطاب رضي الله عنه څخه روایت دی: چې ما وویل راځئ چې انصارو ته ورشو نو لاره کې یو صحابي مخې ته راغی هغه وویل: مهاجرو ورونړو چیرې روان یاست؟ مونږ ورته وویل: انصارو ته ورځو! هغه وویل: مه ورځئ او خپل کار خلاص کړئ خلیفه وټاکئ هغوئ سره را غونډ دي خپل مشر ټاکي تاسو بیړه وکړئ؛ نو ما ورته وویل: قسم دی چې خامخا به ورځو بیا مې یو څو نرمې او خوږې خبرې ځان سره جوړې کړلې چې په دغه خبرو به انصار راضي کړم.

کله چې انصارو ته ور ورسیدلو نو یو تن کټ کې پروت ؤ سخت مریض ؤ مونږ پوښتنه وکړه چې دا څوک دی؟ هغوئ وویل: دا سعد بن عباده رضي الله عنه دی بیا مونږ کښیناستلو د انصارو یو نفر خبرې کولې هغه وویل: مونږ د خلافت زیات مستحق یؤ که مهاجرين ورونړه مونږ ترې محروموي نو ظلم به وي مونږ ډیر یؤ، عمر رضي الله عنه فرمايي: ما غوښتل پورته شم خو ابوبکر رضي الله عنه را ته اشاره وکړه چې کښینه.

بیا ابوبکر رضي الله عنه پورته شو هغه خبرې شروع کړې د ابوبکر رضي الله عنه خبرې ټولې زما د زړه خبرې وې او نورې زیاتې يې هم خوږې او نرمې او په حقیقت بناء وې، نو بیا ابوبکر رضي الله عنه وفرمایل: چې له عمر رضي الله عنه او ابو عبیده ابن الجراح ور کسان نه وینم بیا يې زمونږ دواړو لاس ونه ونیول او ما غوښتل که چا غیر له ابوبکر رضي الله عنه بل څوک خوښ کړ، سر به ترې غوځ کړم دغه وخت کې اوازونه اوچت شول انصارو وویل: یو تن له انصارو او یو تن له مهاجرينو باید وټاکل شي.

نو عمر رضي الله عنه فرمايي: ما د ابوبکر رضي الله عنه لاس ونیولو، چې زما بیعت له تا سره دی بل څوک نه منم بیا نورو مهاجرينو هم ور سره بیعت وکړ؛ تر هغه چې انصارو هم بیعت ته زړه ښه کړ، بل روایت کې ذکر شوي دي چې عمر ابن الخطاب رضي الله عنه انصارو ته وویل: ورونړو ایا رسول الله ﷺ د لمونځ د امامت له پاره ابوبکر رضي الله عنه غوره کړی نه ؤ؟ ایا تاسو کې د امامت له پاره څوک له ابوبکر رضي الله عنه ور شخص ؤ؟ اوس څنګه له ابوبکر رضي الله عنه سرغړونه کوئ؟ نو هغوئ ټولو وویل: نعوذ بالله له ابوبکر رضي الله عنه غوره شخص نه لرو بیا ټولو بیعت وکړ اول مهاجرينو بیا انصارو[13].

---

[13] فلما توفي قام عمر بن الخطاب، فقال «والله ما مات رسول الله ﷺ وليبعثنه الله فليقطعنّ أيدي رجال وأرجلهم»، وجاء أبو بكر ؓ مسرعاً فكشف عن وجهه وقبّله، وقال «بأبي أنت وأمّي، طبتَ حياً وميتاً»، ثم خرج وخطب بالنّاس قائلاً:، فقال أبو بكر الصديق ؓ ألا من كان يعبد محمداً ﷺ، فإنّ محمدًا قد مات، ومن كان يعبد الله فإن الله حيّ لا يموت، وقرأ آية، وَمَا مُحَمَّدٌ إِلاّ رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِن مَّاتَ أَوْ قُتِلَ انقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَن يَنقَلِبْ عَلَىَ عَقِبَيْهِ فَلَن يَضُرَّ اللّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللّهُ الشَّاكِرِينَ :. لما علم الصحابة بوفاة الرسول

(c) ketabton.com: The Digital Library

د أبوبکر صدیق رضي الله عنه د سیرت مبارک (۱۴) برخه.

☚ یــو روایــت داســې دی: چــې ابــوبکر رضــي الله عنــه د بیعــت څخــه وروســته ممبــر تــه وخــت تــول هغــه فضــایل یــې بیــان کــړل چــې د انصــارو پــه بــاره کــې رســول الله ﷺ ویلــي وه یــا یــې ذکــر کــړي وو، بیــا ابــوبکر رضــي الله عنــه وفرمایــل: چــې تاســو خــو موجــود واســت چــې رســول الله ﷺ وفرمایــل: کــه چیــرې ټــول خلــک یــوې وادئ یــا درې تــه ننــوځي او فقــط انصــار بلــې تــه ننــوځي نــو زه بــه د خلکــو زیــاتوالې تــه ونــه ګــورم او د انصارو سره به ولاړ شم او انصار به خوښ کړم.

بیــا ابــوبکر رضــي الله عنــه وفرمایــل: یــا ســعدبن عبــاده رضــي الله عنــه تــه خــو ناســت وې چــې رســول الله ﷺ وفرمایــل: چــې قــریش د دیــن لــه پــاره امیــران دي او نــور خلــک یــې معــاونین دي او نیــک خلــک یــې نیکــانو پسې ځي او بد خلک یا فاجران یې بد عملو پسې روان دي؟

نــو ســعدبن عبــاده رضــي الله عنــه وفرمایــل: تــا رښــتیا وویــل تاســو امیــران یاســت او مــونږ مــو وزیــران یــو هیڅ مخالفت به ونه کړو.

بیــا ابــوبکر رضــي الله عنــه یــو ښایســته خطبــه وویلــه او د خلافــت څخــه یــې عــذر وکــړ، چــې مــا مــه خلیفــه کــوئ، قســم پــه الله جــل جلالــه چــې یــوه شــپه یــا ورځ مــې هــم دا فکــر نــه دی کــړی چــې زه خلیفــه دې شــم خــو تاســو دغــه لــوی درونــد بــار را بانــدې واچولــو او نــه مــې کلــه د الله جــل جلالــه څخــه پــټ یــا ښــکاره ســوال کــړی دی چــې ماتــه خلافــت یــا مشــري را کــړه، مــا خــو تاســو تــه ورِ دوه کســان وښــودل چــې بایــد یــو لــه دوئ څخــه خلیفــه کــړئ (یــو عمــرابن الخطــاب رضــي الله عنــه او بــل ابوعبیــده ابــن الجــراح رضــي الله عــنهم) دوئ کــې یو امیر وای او زه به یې وزیر وای.

بیــا یــې وفرمایــل: اوس هــم درتــه وایــم یــو تــن مشــر کــړئ زه بــه د عــام شــخص پــه حیــث ور ســره همکــاري کــوم، بیــا یــو نفــر پورتــه شــو هغــه وویــل: تــه د رســول الله ﷺ ســره غــار ثــور کــې دوهــم نفــر وې چــې قــرآن کــې ذکــر شوی دی مونږ در باندې راضي یو، هیڅوک مخالفت نه کوي،

یــو ځــل بیــا ابــوبکر رضــي الله عنــه وفرمایــل: أي خلکــو کــه چیــرې چــا لــه ویــرې یــا شــرم بیعــت را ســره کــړی وي پورته شئ زه به له خلافت استعفاء وکړم؟

بیــا علــي رضــي الله عنــه پورتــه شــو تــوره یــې لــه تیکــې را ویســتله وړانــدې روان شــو تــر هغــه چــې ممبــر تــه ورســید یــوه پښــه یــې ممبــر بانــدې کیښــودله بلــه پښــه لانــدې وه تــوره یــې وځلولــه بیــا یــې وویــل: قســم پــه الله جــل جلالــه چــې نــه دې څــوک اســتعفاء ومنــي او نــه بــه تــه اســتعفاء وکــړې ځکــه تاســو رســول الله ﷺ پــه خپــل

محمدﷺ، اجتمع الأنصار في سقيفة بني ساعدة في اليوم نفسه، وهو يوم الاثنين ١٢ ربيع الأول سنة 11هـ، وتداولوا الأمر بينهم في اختيار من يلي الخلافة من بعده، والتف الأنصار حول زعيم الخزرج سعد بن عبادةؓ، ولما بلغ خبرُ اجتماع الأنصار في سقيفة بني ساعدة إلى المهاجرين، وهم مجتمعون مع أبي بكرؓ لترشيح من يتولى الخلافة، قال المهاجرون لبعضهم: انطلقوا بنا إلى إخواننا من الأنصار، فإن لهم في هذا الحق نصيباً، قال عمر بن الخطابؓ: فانطلقنا نريدهم، فلما دنونا منهم لقينا منهم رجلين صالحين، فذكرا ما تمالأ عليه القوم، فقالا: «أين تريدون يا معشر المهاجرين؟» قلنا: «نريد إخواننا هؤلاء من الأنصار»، فقالا: «لا عليكم أن لا تقربوهم، اقضوا أمركم»، فقلت: «والله لنأتينهم»، فانطلقنا حتى أتيناهم في سقيفة بني ساعدة، فإذا رجل مزمل بين ظهرانيهم، فقلت: «من هذا؟»، فقالوا: «هذا سعد بن عبادةؓ»، فقلت: «ما له؟»، قالوا: «يوعک»، فلما جلسنا قليلاً تشهد خطيبهم فأثنى على الله بما هو أهله، ثم قال: «أما بعد، فنحن أنصار الله وكتيبة الإسلام، وأنتم معشرَ المهاجرين رهط، وقد دفت دافة من قومكم (أي عدد قليل)، فإذاً هم يريدون أن يختزلونا من أصلنا وأن يحضنونا من الأمر (أي يخرجونا من أمر الخلافة)»، فلما سكت أردت أن أتكلم، وكنت قد زورت مقالة أعجبتني أريد أن أقدمها بين يدي أبي بكرؓ، وكنت أداري منه بعض الحد، فلما أردت أن أتكلم قال أبو بكرؓ: «على رسلک»، فكرهت أن أغضبه، فتكلم أبو بكرؓ، فكان هو أحلم مني وأوقر، والله ما ترک من كلمة أعجبتني في تزويري إلا قال في بديهته مثلها أو أفضل منها حتى سكت، فقال: «ما ذكرتم فيكم من خير فأنتم له أهل، ولن يُعرف هذا الأمر إلا لهذا الحي من قريش، هم أوسط العرب نسباً وداراً، وقد رضيت لكم هذين الرجلين فبايعوا أيهما شئتم»، فأخذ بيدي ويد أبي عبيدة بن الجراحؓ وهو جالس بيننا، فلم أكره مما قال غيرها، والله أن أقدّم فتُضرب عنقي لا يقربني ذلک من إثم أحب إلي من أن أتأمر على قوم فيهم أبو بكرؓ، اللهم إلا أن تسول إلي نفسي عند الموت شيئاً لا أجده الآن، فقال قائل من الأنصار: «أنا جذيلها المحكک، وعذيقها المرجب، منا أمير ومنكم أمير يا معشر قريش»، فكثر اللغط، وارتفعت الأصوات، حتى فرقت من الاختلاف فقلت (لأبي بكرؓ): «ابسط يدک»، فبايعته وبايعه المهاجرون، ثم بايعته الأنصار. وفي رواية أخرى قال عمر: «يا معشر الأنصار، ألستم تعلمون أن رسول اللهﷺ قد أمر أبا بكرؓ أن يؤم الناس، فأيكم تطيب نفسه أن يتقدم أبا بكر رضيَ الله عنه؟» فقالت الأنصار: «نعوذ بالله أن نتقدم أبا بكرؓ»

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند د لمونځ له پاره وړاندې کړي یاست چې د اسلام دوهم رکن دی نو څوک به وي چې تاسو نورو کارونو کې وروسته کړي؟ نو هم هغه ؤ چې بې له کوم اختلاف په یو اتفاق خلیفه وټاکل شو[14].

◊◊◊◊◊

د أبوبکر صدیق رضي الله عنه د سیرت مبارک (۱۵) برخه.

د ارتداد مهمه برخه

11 هجري شمسي او ۱۲ هجري شمسي، او مرتدینو سره د ابوبکر رضي الله عنه سخت مقاومت.

کله چې ابوبکر رضي الله عنه خلیفه شو مدینه منوره، مکه مکرمه او طایف په امن کې پاتې شول نورو اکثرو قبایلو کې مرتدین پیدا شول لکه اسود العنسي، مسیلمة الکذاب ،طلیحه بن خویلد الاسدي، شجاع بنت الحارث التمیمیه، ذوالتاج بن مالک الازدي.

بعضو فقط لمونځ منلی وو، د زکاة څخه یې انکار کولو زکاة یې تاوان ګڼلی وو او زیاتو خلکو د نبوت درواغجنه دعوه وکړه چې مقابل کې یې ابوبکر رضي الله عنه تکړه صحابه کرام رضي الله عنهم (لکه عمر ابن الخطاب رضي الله عنه، علي بن ابي طالب رضي الله عنه، خالد ابن الولید رضي الله عنه، عکرمة بن ابي جهل، عمرو بن العاص رضي الله عنه، شرحبیل بن الحسنه رضي الله عنه، المهاجربن ابي امیه رضي الله عنه ، خالد بن سعیدبن ابي العاص رضي الله عنه، عرفجه بن هرثمه رضي الله عنه، حذیفه بن محصن الغلفاني رضي الله عنه، طریف بن حاجز رضي الله عنه، سوید بن مقرن رضي الله عنه، العلاءبن الخضرمي رضي الله عنه) د مجاهدینو عمومي سرلښکر وټاکل شول او بیل بیل یې مختلفو سیمو ته ولیږل شول، اکثره مرتدینو په الله جل جلاله عقیده لرله بیرته د بتانو عبادت ته قانع نه وه، خو د اسلام بعضې احکام یې نه منل، یو تر بل یې ضد او عناد شروع پخوانۍ دښمنیانې یې تازه کړې، نو خالد ابن الولید رضي الله عنه او نورو صحابه کرامو د مرتدینو سره په میړانه جهاد وکړ، تر هغې چې زیاتو بیرته اسلام و منلو او بعضې ووژل شول او عربي جزیره د مرتدینو او مشرکینو پاکه شوه، بیا د ابوبکر رضي الله عنه سوچ د عراق ، شام، فارس، او بیزنطینو طرف ته شو او هغه طرف ته یې مجاهدین لیږل شروع کړل، خو د غه جنګونو کې زیات د قرآن کریم

---

[14] فلما توفي قام عمر بن الخطاب، فقال «والله ما مات رسول الله ﷺ وليبعثنه الله فليقطعنّ أيدي رجال وأرجلهم»، وجاء أبو بكرؓ مسرعاً فكشف عن وجهه وقبّله، وقال «بأبي أنت وأمّي، طبتَ حياً وميتاً»، ثم خرج وخطب بالنّاس قائلاً: ، فقال أبو بكر الصديقؓ ألا من كان يعبد محمداً ﷺ، فإنّ محمداً قد مات، ومن كان يعبد الله فإن الله حيّ لا يموت، وقرأ آية، وَمَا مُحَمَّدٌ إِلاَّ رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِن مَّاتَ أَوْ قُتِلَ انقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَن يَنقَلِبْ عَلَىَ عَقِبَيْهِ فَلَن يَضُرَّ اللّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللّهُ الشَّاكِرِينَ .: لما علم الصحابة بوفاة الرسول محمد ﷺ، اجتمع الأنصار في سقيفة بني ساعدة في اليوم نفسه، وهو يوم الاثنين ١٢ ربيع الأول سنة 11هـ، وتداولوا الأمر بينهم في اختيار من يلي الخلافة من بعده،والتف الأنصار حول زعيم الخزرج سعد بن عبادةؓ، ولما بلغ خبرُ اجتماع الأنصار في سقيفة بني ساعدة إلى المهاجرين، وهم مجتمعون مع أبي بكرؓ لترشيح من يتولى الخلافة، قال المهاجرون لبعضهم: انطلقوا بنا إلى إخواننا من الأنصار، فإن لهم في هذا الحق نصيباً. ، قال عمر بن الخطابؓ: فانطلقنا نريدهم، فلما دنونا منهم لقينا منهم رجلين صالحين، فذكر ما تمالأ عليه القوم، فقالا: «أين تريدون يا معشر المهاجرين؟» قلنا: «نريد إخواننا هؤلاء من الأنصار»، فقالا: «لا عليكم أن لا تقربوهم، اقضوا أمركم»، فقلت: «والله لنأتينهم»، فانطلقنا حتى أتيناهم في سقيفة بني ساعدة، فإذا رجل مزمل بين ظهرانيهم، فقلت: «من هذا؟»، فقالوا: «هذا سعد بن عبادةؓ»، فقلت: «ما له؟»، قالوا: «يوعك»، فلما جلسنا قليلاً تشهد خطيبهم فأثنى على الله بما هو أهله، ثم قال: «أما بعد ، فنحن أنصار الله وكتيبة الإسلام، وأنتم معشرَ المهاجرين رهط، وقد دفت دافة من قومكم (أي عدد قليل) ، فإذاً هم يريدون أن يختزلونا من أصلنا وأن يحضنونا من الأمر (أي يخرجونا من أمر الخلافة)»، فلما سكت أردت أن أتكلم، وكنت قد زورت مقالة أعجبتني أريد أن أقدمها بين يدي أبي بكرؓ، وكنت أداري منه بعض الحد ، فلما أردت أن أتكلم قال أبو بكرؓ: «على رسلك»، فكرهت أن أغضبه، فتكلم أبو بكرؓ، فكان هو أحلم مني وأوقر، والله ما ترك من كلمة أعجبتني في تزويري إلا قال في بديهته مثلها أو أفضل منها حتى سكت، فقال: «ما ذكرتم فيكم من خير فأنتم له أهل، ولن يُعرف هذا الأمر إلا لهذا الحي من قريش، هم أوسط العرب نسباً وداراً، وقد رضيت لكم هذين الرجلين فبايعوا أيهما شئتم»، فأخذ بيدي ويد أبي عبيدة بن الجراحؓ وهو جالس بيننا ، فلم أكره مما قال غيرها ، والله أن أقدّم فتُضرب عنقي لا يقربني ذلك من إثم أحب إلي من أن أتأمر على قوم فيهم أبو بكرؓ، اللهم إلا أن تسول إلي نفسي عند الموت شيئاً لا أجده الآن، فقال قائل من الأنصار: «أنا جذيلها المحكك، وعذيقها المرجب، منا أمير ومنكم أمير يا معشر قريش»، فكثر اللغط، وارتفعت الأصوات، حتى فرقت من الاختلاف فقلت (لأبي بكرؓ): «ابسط يدك»، فبايعته وبايعه المهاجرون، ثم بايعته الأنصار. وفي رواية أخرى قال عمر: «يا معشر الأنصار، ألستم تعلمون أن رسول الله ﷺ قد أمر أبا بكرؓ أن يؤم الناس، فأيكم تطيب نفسه أن يتقدم أبا بكر رضيَ الله عنه؟» فقالت الأنصار: «نعوذ بالله أن نتقدم أبا بكرؓ»

(c) ketabton.com: The Digital Library

حافظـان شـهیدان شـول، نـو ځکـه عمـر ابـن الخطـاب رضـي الله عنـه، ابـوبکر رضـي الله عنـه تـه وویـل: مـونږ بایـد قـرآن کـریم را جمـع کـړو او ترتیـب یـې کـړو کنـه نـو دغسـې بـه صـحابه کـرام شـهیدان کیـږي او بیـا بـه د قرآن کریم په ترتیب کې زیات مشکل شي.

☚ ابـوبکر رضـي الله عنـه فرمـایي: ماتـه عمـر رضـي الله عنـه دغـه خبـرې کـولې او مـا ورتـه ویـل: چـې کـوم کـار رسـول الله ﷺ نـه دی کـړی زه یـې څنګـه وکـړم؟ خـو عمـر رضـي الله عنـه ټینګـار کولـو تـر هغـه چـې الله جـل جلاله زما سینه فراخه کړه او زید بن حارثة رضي الله عنه ته مې وظیفه ورکړه او هغه دا کار شروع کړ.

زیـد بـن حارثـة رضـي الله عنـه بـه حافظـان را غونـډول د هغـوئ تـلاوت بـه یـې اوریـدلو بیـا بـه یـې لیکلـو تـر هغـه چـې ولیکـل شـو، بیـا د عمـر رضـي الله عنـه پـه وخـت کـې نـور هـم ترتیـب شـو او دغـه د خیـر کـار سـرته ورسید••.

◊◊◊◊◊

د ابوبکرصدیق رضي الله عنه د سیرت مبارک (۱۶) برخه

حروب الردۀ یا د مرتدینو په ضد جهاد.

د (مسیلمة الکذاب لعنة الله علیه) د نبوت دعوه او په یمامه علاقه کې د هغه وژل.

د ارتداد موضوع.

کله چې رسول الله ﷺ وفات شو نو یو د منافقانو، مرتدینو او کافرانو شورشونه شروع شول.

بعضـي خلـک چـې مسـلمانان شـوي وه، خـو لا یـې ایمانونـه مضـبوط شـوي نـه وه د وفـات د خبـر پـه اوریـدلو بیرتـه لـه اسـلامه وګرځیـدل بعضـو لـه اسـلامه انکـار نـه کـاوه خـو زکـات یـې نـه منلـو نـو تـر ټولـو اول ابـوبکر رضـي الله عنـه اعـلان وکـړ، چـې د مرتـدینو وژل زمـا اولنـی فـرض دی او دوه واړې یـې د بنـي عـبس بنـي مـرة ذبیـان او نـورو پـه ضـد جنګونـه وکـړل خـو، شورشـونه دومـره زیـات وه چـې ښـځو هـم د نبـوت دعوې وکړې او نارینه ؤ هم،

منـافقینو هـر ځـای لکـه اوسـني نشـراتي شـبکو ښـه پـه زور تبلیغـات کـول اخیـر کـې ټولـو صـحابه کرامـو لـه ابـوبکر رضـي الله عنـه وغوښـتل چـې تـه بـه نـور لـه مـدینې نـه بهـر نـه ځـې ځکـه چـې مدینـه منـوره د اسـلام مرکـز دی کـه دا زمـونږ لـه لاسـه ووتلـه نـو اسـلام تـه بـه سـخته ضـربه ورسـیږي، اخیـر ابـوبکر رضـي الله عنـه

•• وهـذا يعنـي أنّ الـرِدّة لا يعـدو كونهـا مُجـرّد حركـةٍ سياسـيّةٍ تعتمـدُ علـى العصبيّات القبليّـة، ممّـا يُمثـلُ عـودةً إلـى نظـام القبيلـة وإلـى اسـترجاع مُلـكٍ أو سُـلطانٍ فقـده الـبعض، وقـد اتخـذت هـذه الحركـة قناعًـا زائفًـا مـن الـدين لِتسـتقل عـن سُـلطة المدينـة المُنـوّرة، فكـان لا بُـدّ مـن الصِـدام المُسـلح العنيـف بينهـا وبـين الإسـلام، وعلـى هـذا الأسـاس كانـت حُـرُوبُ الـرِدّة دعـوةً صـريحةً للجهـاد فـي سـبيل الله، وقـد حمـل أبـو بكـر لـواء الجهـاد ضـدّ القبائـل الانفصـاليّة ومُـدعي النُبـوّة، فجهّـز الألويـة العسـكريّة وسـلّم قيادتهـا إلـى عـددٍ مـن القـادة المُسـلمين أمثـال خالـد بـن الوليـد وعمـرو بـن العـاص وعكرمـة بـن أبـي جهـل، وسـيّرهم إلـى معاقـل تلـك القبائـل حيـثُ قـاتلوهم بضـراوةٍ شـديدةٍ وقضـوا علـى حركـاتهم، فعـاد أغلـب زُعمـائهم ومشـايخهم إلـى الـدُخول فـي الإسـلام، وقُتـل بعضـهم الآخـر فـي أرض المعركـة. وبانتهـاء حُـرُوبِ الـرِدّة، توحّـدت كامـل شـبه الجزيـرة العربيّـة تحـت رايـة الإسـلام، وأصـبح بإمكـان المُسـلمين أن يُركـزوا علـى التوسـّع خارجًـا فـي الشّـام والعـراق علـى حسـاب الـروم البيـزنطيين والفُـرس الساسـانيين. كـذلك، كـان مـن نتيجـة هـذه الحُـرُوب أن أمـر أبـي بكـرٍ الصـدّيق بِجمـع القُـرآن لِـأوّل مـرّة وفـق عامّـة الروايـات عنـد أهـل السُـنّة والجماعـة، وذلـك بعـد أن استشـار عُمـر بـن الخطّـاب، وأن الـذي قـام بهـذا الجمـع زيـد بـن ثابـت، أمّـا سـبب قـرار جمـع القُـرآن بـين دفّتـي كتـاب فكـان كثـرة مـن قُتـل مـن الصـحابة مـن حفظـة القُـرآن فـي المعـارك التـي دارت مـع القبائـل المُرتـدّة. وفـي هـذا المجـال وهكـذا، أخـذ زيـد يتتبـع القُـرآن مـن العسـب واللخـاف وصـدور الرجـال فجمـع القـرآن كلـه فـي مُصـحف، فكانـت هـذه الصُـحف عنـد أبـي بكـرٍ الصـديق حتـى تُـوفي ثـم عنـد عُمـر حتّـى مـات ثـم عنـد حفصـة بنـت عمـر. حُـرُوْبُ الـرِدّةِ هـي سلسـلةٌ مـن الحمـلات العسـكريّة التـي شـنّها المُسـلمون علـى القبائـل العربيّـة التـي ارتـدّت عـن الإسـلام بعـد وفـاة الرسـول مُحمّـد، خِـلال الفتـرة المُمتـدّة بـين سـنتيّ 11هــ و ١٢هــ، المُوافقـة لِسـنتيّ ٦٣٢م و633م.[1] وقـد ارتـدّ العـرب فـي كُـلّ قبيلـة، باسـتثناء أهـالي مكّـة والمدينـة المُنـوّرة والطـائف والقبائـل التـي جاورتهـا، وقـد وُصـفت هـذه الحركـات مـن الناحيـة السياسـيّة بأنّهـا حركـاتٌ انفصـاليّة عـن دولـة المدينـة المُنـوّرة التـي أسّسـها الرسـول مُحمّـد وعـن قُـريش التـي تسـلّمت زعامـة هـذه الدولـة بِمُبايعـة أبـي بكـرٍ الصـدّيق بِخلافـة المُسـلمين. وهـي عـودةٌ حقيقيّـةٌ إلـى النظـام القبلـي الـذي كـان سـائدًا فـي الجاهليّـة، وقـد اتسـمت مـن ناحيـة بالاكتفـاء مـن الإسـلام بالصـلاة، والـتخلّص مـن الزكـاة التـي اعتبرتهـا هـذه القبائـل إتـاوة يجـب إلغاؤهـا. فـي حـين اتسـمت مـن ناحيـةٍ ثانيـة بالارتـداد كُليًّـا عـن الإسـلام كنظـامٍ سياسـيّ، ولـيس إلـى الوثنيّـة التـي ولّـت إلـى غير رجعة، والالتفاف حول عددٍ من مُدعي النُبوّة بدافعٍ من العصبيّة القبليّة ومُنافسة قُريش حول زعامة العرب. فتوح الشام جلدٍ څلورم باب حروب الرده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ور سره ومنله خو ابوبکر رضي الله عنه سره دا تشویش ؤ چې د دنیا ټولو کفارو او منافقینو ځپل به څوک وکړي؟ د اسلام لوی دښمن چې پوره طاقت او قوت لري او د نبوت دعوه یې کړې مسیلمة الکذاب به څوک وځپي، نو اخیر یې خالد بن ولید رضي الله عنه را وغوښت او ورته یې وویل: تا ته خو معلومه ده چې تاسو ټول زما په بهر ته تللو راضي نه یاست نو زه غواړم چې تا د دغې مرتدینو او د دروا غو د نبوت دعوه کوونکو د ځپلو له پاره امیر وټاکم!

نو خالد بن ولید رضي الله عنه ورته وویل: زه حاضر یم تر څو چې مې بدن کې ساه وي زه د دین له پاره قربانۍ ته تیار یم، نو بیا ابوبکر رضي الله عنه ټول صحابه کرام را وغوښتل او اعلان یې ورته وکړ چې زه خالد بن ولید رضي الله عنه په تاسو امیر ټاکل غواړم ستاسو خوښه ده او که نه؟ نو ټولو وویل: مونږ ور باندې خوښ یو بیا ابوبکر رضي الله عنه خالد بن ولید رضي الله عنه ځان له کړ او ورته یې وویل: زه تا ته د تقوی وصیت کوم او ته مې په هغو جلیل القدره صحابه کرامو امیر کړلې چې ستا نه یې فضلیت زیات دې لکه (عمر رضي الله عنه، عثمان رضي الله عنه او علي رضي الله عنه) او نور اهل بدر او احد او بیعت الرضوان والا.

نو ته د هغوئ مشورې آوره او دا چې ته به اول مرتدینو ته د اسلام دعوت ورکوې که اسلام ته راوګرځیدل نو نه به یې ژنې او که په ارتداد قایم پاتې شول نو ټول ووژنه:

ښځو، ماشومانو او ضعیفانو سره نرمي کوه د دوئ مالونو ته نقصان مه رسوه،
او بیا خالد بن ولید رضي الله عنه مجاهدین تیار کړل او ورته یې وویل: د الله ﷻ په کومک راځۍ راسره.

نو خالد بن ولید رضي الله عنه هر قوم او قبیله کلي او کور له مخې را ونیول چې هر ځای به یې مرتد لیدو، نو که اسلام ته به بیرته نه راګرځیدل نو وژلو به یې تر هغه چې (یمامه) ځای ته ورسیدل، دغه قومونه کلي او ښارونه زیات د [مسیلمة الکذاب] په نبوت قانع شوي وه او [مسیلمة الکذاب] د مسلمانانو په ضد داسې لښکر تیار کړی ؤ چې هیڅ شمار یې نه شي کیدلای نو [خالد بن ولید رضي الله عنه] خپل مجاهدین د یوې غونډۍ په سر دیره کړل او له هغې غونډۍ چې ډیر لوړ ځای کې وه د ښار ټولې برخې ترې ښکاره کیدلې، نو کله چې خالد بن ولید رضي الله عنه له هغه ځایه وکتل نو یو داسې لښکر ترې را ووت، چې هیڅ په خلاصیدو نه ؤ څومره چې سترګو نظر کاوه نو بس لښکر لښکر به په نظر راتللو، نو خالد بن ولید رضي الله عنه ته د خپل لښکر او مجاهدینو کمزورتیا معلومه شوه ځکه چې ډیر نوي مسلمانان شوي ځوانان هم پکې وو، چې شاید ټینګ شوي نه وای، نو خالد بن ولید رضي الله عنه اواز وکړ، چې یا انصارو ماته راشئ بیا یې اواز وکړ ای: مهاجرینو ماته راشئ نو ټول ورته راغلل نو خالد بن ولید رضي الله عنه ورته وویل: د مسیلمة الکذاب لښکر ډیر زیات دی مونږ ور سره مقابله نه شو کولای ځکه چې په لکونو دي خو زه یو کار کوم تاسو به را سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

کومک کوئ زه مسیلمة الکذاب ته د اسلام دعوت ورکوم که هغه مسلمان شو خو ښه ده او که انکار یې وکړ بیا ورته د مقابلې دعوت ورکوم که زه الله ﷻ ور باندې کامیاب کړم نو تاسو بیا د دوئ په لښکر یرغل وکړئ نو د الله ﷻ په فضل به شکست وخوري.

نو کله چې دواړه لښکرې سره مخامخ شوې نو خالد بن ولید رضي الله عنه مسیلمة الکذاب ته اواز وکړ، چې مسلمان شه او ملګرو ته دې هم ووایه چې مسلمانان شي ته نه نبي یې او نه رسول او ته په دې ښه پوهیږې چې دروغجن یې نو له دې دروغجنې دعوې لاس په سر شه، هغه انکار وکړ او ویې ویل: زه نبي یم بیا خالد بن ولید رضي الله عنه د مسیلمة الکذاب لښکر ته دعوت ورکړ هغوئ هم انکار وکړ، نو خالد بن ولید رضي الله عنه مسیلمة الکذاب ته وویل: نو راځه اول ما او تا زور وازمایو نو مسیلمة الکذاب په ډېر مغرورانه انداز ورته وویل: راشه چې مور در باندې بوره او ښځه دې کونډه کړم او بچي در باندې وژړوم.

نو خالد بن ولید رضي الله عنه آس ور وځغلولو دواړو یوه ورځ پوره مقابله وکړه اخیر د الله ﷻ توري ته برابر شو خالد بن ولید رضي الله عنه سخت ووهلو، خو د (وحشيؓ) زړه طاقت ونه کړ هغه هم ورغی او اخیر کې یې ووژلو او دې سخته معرکه کې نورو مجاهدینو د مرتدینو په لښکر یرغل وکړ داسې به مړه کیدل لکه تاروګان چې لاس دې نه وي وروړی او له حرکته وغورځیږي تر هغې چې د مجاهدینو آسونو د ډیرو مړو په وجه نه شو کولای چې مخې ته ولاړ شي او باقي مرتدین زیات ګرفتار او نور په تیښته کامیاب شول او مجاهدینو ته بې شماره غنیمتونه په لاس ورغلل.

نو د یمامه جنګ او د مسیلمة الکذاب په وژلو اکثره هغه نورې ښځې او نارینه چې د نبوت دعوه یې کړې وه ورک شول او الله ﷻ یو ځل بیا د اسلام بیرغ اوچت کړ•.

په رتلونکې نشریه کې د عمر فاروق رضي الله عنه سیرت له یاده مه باسئ.

◊◊◊◊◊

• البدایة والنهایة لحافظ ابن کثیر ج7 ص114 :113.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library